

Den Europæiske Unions Tidende

C 82

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

2. april 2005

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2005/C 82/01	Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. januar 2005 i sag C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — antidumpingforanstaltninger — forordning om afslutning af antidumpingprocedurer — tilbagevirkende kraft — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling — import af visse store elektrolytkondensatorer med aluminiumplade med oprindelse i Japan)	1
2005/C 82/02	Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. februar 2005 i sag C-12/03 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Tetra Laval BV (Appel — konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 — beslutning, hvorved en fusion af konglomerattypen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — løftestangsvirkning — domstolsprøvelsens udstrækning — forhold, der skal tages i betragtning — adfærdsmæssige tilsagn)	1
2005/C 82/03	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2005 i sag C-15/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — direktiv 75/439/EØF — bortskaffelse af olieaffald — prioritering af behandling ved regenerering)	2
2005/C 82/04	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. januar 2005 i sag C-84/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 93/36/EØF og direktiv 93/37/EØF — offentlige kontrakter — fremgangsmåde med hensyn til indgåelse af offentlige indkøbs- og bygge- og anlægskontrakter — anvendelsesområde — begrebet ordregivende myndighed — samarbejdsaftaler mellem forvaltningsorganer — aftalebegrebet — anvendelse af udbud efter forhandling i tilfælde, som ikke er nævnt i direktivet)	2
2005/C 82/05	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2005 i sag C-92/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 75/439/EØF — bortskaffelse af olieaffald — prioritering af behandling af olieaffald ved regenerering)	3

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 82/06	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2005 i sag C-188/03, Irmtraud Junk mod Wolfgang Kühnel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Berlin) (Direktiv 98/59/EF — kollektive afskedigelser — konsultation af arbejdstagernes repræsentanter — meddelelse til den kompetente offentlige myndighed — begrebet »afskedigelse« — tidspunktet for afskedigelsen)	3
2005/C 82/07	Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. februar 2005 i sag C-203/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — artikel 249 EF og 307 EF — artikel 2 og 3 i direktiv 76/207/EØF — ligebehandling af mænd og kvinder — forbud mod at beskæftige kvinder i underjordiske miner, ved arbejde under overtryk og dykkerarbejde)	4
2005/C 82/08	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-358/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — beskyttelse af arbejdstagere — arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for arbejdstagere)	4
2005/C 82/09	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. januar 2005 i sag C-59/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	5
2005/C 82/10	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. januar 2005 i sag C-125/04, Guy Denuit, Betty Cordenier mod Transorient – Mosaique Voyages et Culture SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commission de Litiges Voyages) (Præjudicielle spørgsmål — forelæggelse for Domstolen — en ret i en medlemstat i artikel 234 EF's forstand — voldgiftsret indsat nøgleord fra dommen)	5
2005/C 82/11	Sag C-1/05 SA: Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 28. januar 2005 af selskabet Intek Company mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5
2005/C 82/12	Sag C-02/05 SA: Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 28. januar 2005 af selskabet Names b.v. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	6
2005/C 82/13	Sag C-3/05 SA: Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 28. januar 2005 af Republikken Kasakhstans statistiske kontor mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	6
2005/C 82/14	Sag C-2/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 23. december 2004 af Arbeidshof te Brussel i sagen Rijkdienst voor Sociale Zekerheid mod aktieselskabet Herbosch Kiere	6
2005/C 82/15	Sag C-7/05, C-8/05, C-9/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. oktober 2004 af Bundesgerichtshof i sagen Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH, mod arvingerne efter afdøde Dieter Deppe: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4. Matthias Deppe, 5. Christine Urban, født Deppe (sag C-7/05), mod Siegfried Hennings (sag C-8/05) og mod Hartmut Lübke (C-9/05)	7
2005/C 82/16	Sag C-11/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. december 2004 af Gerechtshof te Amsterdam i sagen Friesland Coberco Dairy Foods B.V., der driver virksomhed under navnet Friesland Supply Point Ede, mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 82/17	Sag C-14/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. december 2004 af Gerechtshof te Amsterdam i sagen Anagram International Inc. mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam	8
2005/C 82/18	Sag C-15/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. december 2004 af Gerechtshof te Amsterdam i sagen Kawasaki Motors Europe N.V. mod de Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam	9
2005/C 82/19	Sag C-22/05: Sag anlagt den 25. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	9
2005/C 82/20	Sag C-23/05: Sag anlagt den 25. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	9
2005/C 82/21	Sag C-26/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. januar 2005 af Landesgericht Korneuburg i sagen Plato Plastik Robert Frank GmbH mod CAROPACK Handels GmbH	10
2005/C 82/22	Sag C-27/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. januar 2005 af Finanzgericht Hamburg i sagen Elfering Export GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas	10
2005/C 82/23	Sag C-29/05 P: Appel iværksat den 28. januar 2005 (telefax: 25.1.2005) af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt den 10. november 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-164/02, Kaul GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (den anden part i sagen for appelkammeret var Bayer AG)	11
2005/C 82/24	Sag C-30/05: Sag anlagt den 28. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	11
2005/C 82/25	Sag C-31/05: Sag anlagt den 28. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	12
2005/C 82/26	Sag C-32/05: Sag anlagt den 31. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	12
2005/C 82/27	Sag C-33/05: Sag anlagt den 31. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	13
2005/C 82/28	Sag C-37/05: Sag anlagt den 31. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige	13
2005/C 82/29	Sag C-38/05: Sag anlagt den 1. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	14
2005/C 82/30	Sag C-43/05: Sag anlagt den 3. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	14
2005/C 82/31	Sag C-44/05: Sag anlagt den 3. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	15
2005/C 82/32	Sag C-47/05: Sag anlagt den 7. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 82/33	Sag C-48/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 2005 af Landgericht Nürnberg-Fürth i sagen Adam Opel AG mod Autec AG, biintervenienter til støtte for sagsøgte: Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V.	15
2005/C 82/34	Sag C-49/05 P: Appel iværksat den 7. februar 2005 (fax: 2. februar 2005) af Ferriere Nord SpA til prøvelse af dom afsagt den 18. november 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-176/01, Ferriere Nord SpA, støttet af Den Italienske Republik, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	16
2005/C 82/35	Sag C-51/05 P: Appel iværksat den 9. februar 2005 (fax: 7. februar 2005) af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber med påstand om delvis ophævelse af dom afsagt den 23. november 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-166/98, Cantina sociale di Dolianova m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
2005/C 82/36	Sag C-53/05: Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	17
2005/C 82/37	Sag C-55/05: Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	18
2005/C 82/38	Sag C-57/05: Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	18
2005/C 82/39	Sag C-59/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. december 2004 af Bundesgerichtshof i sagen Siemens AG mod VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozessautomatisierung mbH	19
2005/C 82/40	Sag C-61/05: Sag anlagt den 10. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	19
2005/C 82/41	Sag C-62/05 P: Appel iværksat den 11. februar 2005 af Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. til prøvelse af dom afsagt den 14. december 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-332/02, Nordspedizionieri m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20
2005/C 82/42	Sag C-63/05: Sag anlagt den 3. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	21
2005/C 82/43	Sag C-65/05: Sag anlagt den 10. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	21
2005/C 82/44	Sag C-67/05: Sag anlagt den 11. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	22
2005/C 82/45	Sag C-68/05 P: Appel iværksat den 11. februar 2005 af Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. til prøvelse af dom afsagt den 7. december 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	22
2005/C 82/46	Sag C-70/05: Sag anlagt den 14. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	23
2005/C 82/47	Sag C-71/05: Sag anlagt den 14. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 82/48	Sag C-73/05: Sag anlagt den 15. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	24
2005/C 82/49	Sag C-74/05: Sag anlagt den 15. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	24
2005/C 82/50	Sag C-77/05: Sag anlagt den 17. februar 2005 af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union	25
2005/C 82/51	Sag C-83/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. januar 2005 af Amtsgericht Freiburg i sagen Bernd Voigt mod Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten	25
2005/C 82/52	Sag C-90/05: Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	26
2005/C 82/53	Sag C-92/05: Sag anlagt den 21. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	26
	RETTEEN I FØRSTE INSTANS	
2005/C 82/54	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2005 i sag T-193/02, Laurent Piau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (FIFA's (Fédération internationale de football association) regler om spilleragenters virksomhed — vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder — artikel 49 EF, 81 EF og 82 EF — klage — manglende fællesskabsinteresse — afvisning)	28
2005/C 82/55	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2005 i sag T-267/03, Anna Maria Roccato mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve — ingen adgang til den mundtlige prøve — udvælgelseskomitéens skøn — den retslige prøvelses rækkevidde)	28
2005/C 82/56	Sag T-489/04: Sag anlagt den 20. december 2004 af U.S. Steel Košice s.r.o. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2005/C 82/57	Sag T-491/04: Sag anlagt den 21. december 2004 af Merant GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	29
2005/C 82/58	Sag T-492/04: Sag anlagt den 23. december 2004 af Jungbunzlauer AG og tre andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
2005/C 82/59	Sag T-500/04: Sag anlagt den 24. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod IIC Informations-Industrie Consulting GmbH	31
2005/C 82/60	Sag T-5/05: Sag anlagt den 10. januar 2005 af V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
2005/C 82/61	Sag T-6/05: Sag anlagt den 12. januar 2005 af DEF-TEC Defense Technology GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	32
2005/C 82/62	Sag T-16/05: Sag anlagt den 20. januar 2005 af Viasat Broadcasting UK Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
2005/C 82/63	Sag T-17/05: Sag anlagt den 10. januar 2005 af France Télécom mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 82/64	Sag T-19/05: Sag anlagt den 20. januar 2005 af Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB og Outokumpu Copper BCZ S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34
2005/C 82/65	Sag T-20/05: Sag anlagt den 21. januar 2005 af Outokumpu OYJ og Outokumpu Copper Products OY mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	35
2005/C 82/66	Sag T-21/05: Sag anlagt den 21. januar 2005 af Halcor Metal Works S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2005/C 82/67	Sag T-22/05: Sag anlagt den 11. januar 2005 af Antonello Violetti m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2005/C 82/68	Sag T-23/05: Sag anlagt den 10. januar 2005 af Eric Gippini Fournier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2005/C 82/69	Sag T-24/05: Sag anlagt den 21. januar 2005 af Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation og Trans Continental Leaf Tobacco Corporation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	38
2005/C 82/70	Sag T-25/05: Sag anlagt den 21. januar 2005 af KM Europa Metal AG, Tréfinmétaux S.A. og Europa Metalli S.p.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	39
2005/C 82/71	Sag T-27/05: Sag anlagt den 14. januar 2005 af Carmela Lo Giudice mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	40
2005/C 82/72	Sag T-28/05: Sag anlagt den 17. januar 2005 af Ekabe International SCA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	40
2005/C 82/73	Sag T-29/05: Sag anlagt den 20. januar 2005 af DELTAFINA Spa mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	41
2005/C 82/74	Sag T-33/05: Sag anlagt den 21. januar 2005 af Compañola de Tabaco en Rama, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	42
2005/C 82/75	Sag T-37/05: Sag anlagt den 21. januar 2005 af World Wide Tobacco Espana, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	42
2005/C 82/76	Sag T-38/05: Sag anlagt den 22. januar 2005 af Agroexpansión, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	43
2005/C 82/77	Sag T-53/05: Sag anlagt den 24. januar 2005 af Calavo Growers of California mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	43
2005/C 82/78	Sag T-87/05: Sag anlagt den 25. februar 2005 af EDP-Energias de Portugal S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	44
2005/C 82/79	Slettelse af sag T-131/03	45

II Forberedende retsakter

.....

III Oplysninger

2005/C 82/80

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 69 af 19.3.2005 46

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 27. januar 2005

i sag C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH
mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾

(Appel — antidumpingforanstaltninger — forordning om afslutning af antidumpingprocedurer — tilbagevirkende kraft — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling — import af visse store elektrolytkondensatorer med aluminiumplade med oprindelse i Japan)

(2005/C 82/01)

(Processprog: engelsk)

I sag C-422/02 P, angående appel i henhold til artikel 49 i EF-statutten for Domstolen, iværksat den 21. november 2002, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, Nürnberg (Tyskland), ved dikigoros K. Adamantopoulos, solicitor J. Branton og abogado J. Gutiérrez Gisbert) de andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtiget: S. Marquardt, bistået af avocat G. Berrisch), og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. Scharf og S. Meany), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, samt dommerne A. Rosas (refererende dommer) og s. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 27. januar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger i appelsagen.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 15. februar 2005

i sag C-12/03 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Tetra Laval BV ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 — beslutning, hvorved en fusion af konglomerattypen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — løftestangsvirkning — domstolsprøvelsens udstrækning — forhold, der skal tages i betragtning — adfærdsmæssige tilsagn)

(2005/C 82/02)

(Processprog: engelsk)

I sag C-12/03 P, angående appel i henhold til artikel 49 i Domstolens statut, iværksat den 8. januar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Petite, A. Whelan og P. Hellström), den anden part i appelsagen: Tetra Laval BV ved avocats A. Vandencastele, D. Waelbroeck og M. Johnsson samt A. Weitbrecht og S. Völcker, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af P. Jann, formand for Første Afdeling, som fungerende afdelingsformand, og afdelingsformændene C.W.A. Timmermans og A. Rosas (refererende dommer), samt dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 19 af 25.1.2003.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 22.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 27. januar 2005

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. januar 2005

i sag C-15/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 75/439/EØF — bortskaffelse af olieaffald — prioritering af behandling ved regenerering)

(2005/C 82/03)

(Processprog: tysk)

I sag C-15/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 14. januar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Grunwald og M. Konstantinidis) mod Republikken Østrig (befuldmægtigede: E. Riedl og M. Hauer samt ved E. Wolfslehner), støttet af Republikken Finland (befuldmægtiget: T. Pynnä) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: K. Manji, bistået af barrister M. Demetriou), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), C. Gulmann, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 27. januar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald, som ændret ved Rådets direktiv 87/101/EØF af 22. december 1986, idet den har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at prioritere behandling af olieaffald ved regenerering, når dette er muligt ud fra tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn.
- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.
- 3) Republikken Finland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 55 af 8.3.2003.

i sag C-84/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 93/36/EØF og direktiv 93/37/EØF — offentlige kontrakter — fremgangsmåde med hensyn til indgåelse af offentlige indkøbs- og bygge- og anlægskontrakter — anvendelsesområde — begrebet ordregivende myndighed — samarbejdsaftaler mellem forvaltningsorganer — aftalebegrebet — anvendelse af udbud efter forhandling i tilfælde, som ikke er nævnt i direktivet)

(2005/C 82/04)

(Processprog: spansk)

I sag C-84/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K. Wiedner og G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde), angående et traktatbrudssøgsmål anlagt i medfør af artikel 226 EF den 26. februar 2003, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Schintgen, J. Makarczyk (refererende dommer), G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 13. januar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb og Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter ved ikke at have gennemført disse direktiver korrekt i sin nationale retsorden, navnlig derved,

— at det har undtaget privatretlige enheder, som opfylder betingelserne i de nævnte direktivers artikel 1, litra b), andet afsnit, første, andet og tredje led, fra anvendelsesområdet for Ley de Contractos de las Administraciones Públicas (lov om offentlige myndigheders aftaler) af 16. juni 2000, som godkendt ved Real Decreto Legislativo 2/2000 af 16. juni 2000, nærmere bestemt i kraft af lovens artikel 1, stk. 3,

— at det i kraft af samme lov, nærmere bestemt dens artikel 3, stk. 1, litra c), fuldstændig har undtaget samarbejdsaftaler, der indgås mellem de offentlige myndigheder og de øvrige offentlige enheder, og dermed også de aftaler, der er offentlige kontrakter i henhold til disse direktiver, fra lovens anvendelsesområde, og

— at det i samme lovs artikel 141, litra a), og artikel 182, litra a) og g), har tilladt anvendelse af udbud efter forhandling i to tilfælde, der ikke er omfattet af de nævnte direktiver.

2. Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 101 af 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 27. januar 2005

i sag C-92/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 75/439/EØF — bortskaffelse af olieaffald — prioritering af behandling af olieaffald ved regenerering)

(2005/C 82/05)

(Processprog: portugisisk)

I sag C-92/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. februar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: A. Caeiros og M. Konstantinidis) mod Den Portugisiske Republik (befuldmægtigede: L. Fernandes og M. Lois), støttet af Republikken Finland (befuldmægtiget: A. Guimaraes-Purokoski), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), C. Gulmann, R. Schintgen og J. Klučka; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 27. januar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald, som ændret ved Rådets direktiv 87/101/EØF af 22. december 1986, idet den har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at prioritere behandling af olieaffald ved regenerering, når dette er muligt ud fra tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

3) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 112 af 10.5.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 27. januar 2005

i sag C-188/03, Irmtraud Junk mod Wolfgang Kühnel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Berlin) (¹)

(Direktiv 98/59/EF — kollektive afskedigelser — konsultation af arbejdstagernes repræsentanter — meddelelse til den kompetente offentlige myndighed — begrebet »afskedigelse« — tidspunktet for afskedigelsen)

(2005/C 82/06)

(Processprog: tysk)

I sag C-188/03, angående en anmodning om en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Arbeitsgericht Berlin (Tyskland) ved kendelse af 30. april 2003, indgået til Domstolen den 7. maj 2003, i sagen: Irmtraud Junk mod Wolfgang Kühnel, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (refererende dommer), P. Kūris og G. Arestis; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 27. januar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 2-4 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes således, at den begivenhed, der indebærer afskedigelse, er arbejdsgiverens viljeserklæring om at ville opsige ansættelseskontrakten.

2) Arbejdsgiveren har ret til at foretage kollektive afskedigelser, efter at konsultationsproceduren i artikel 2 i direktiv 98/59 er afsluttet, og efter at planen om kollektiv afskedigelse er blevet meddelt som fastsat i samme direktivs artikel 3 og 4.

(¹) EUT C 213 af 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 1. februar 2005

i sag C-203/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 249 EF og 307 EF — artikel 2 og 3 i direktiv 76/207/EØF — ligebehandling af mænd og kvinder — forbud mod at beskæftige kvinder i underjordiske miner, ved arbejde under overtryk og dykkerarbejde)

(2005/C 82/07)

(Processprog: tysk)

I sag C-203/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 12. maj 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: N. Yerrel og H. Kreppel) mod Republikken Østrig (befuldmægtigede: H. Dossi og E. Riedl), har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene, P. Jann, C.W.A. Timmermans og A. Rosas samt dommerne J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric (refererende dommer) J. Malenovský, J. Klučka, U. Löhmus og E. Levits; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 1. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, idet den i §§ 8 og 31 i Druckluft- und Taucherarbeiten-Verordnung (bekendtgørelse om arbejde under overtryk og dykkerarbejde) af 25. juli 1973 har opretholdt et generelt forbud mod at beskæftige kvinder med arbejde under overtryk og dykkerarbejde, hvortil der i førstnævnte tilfælde er knyttet et begrænset antal undtagelser.
- 2) I øvrigt frifindes Republikken Østrig.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 5.7.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-358/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig ⁽¹⁾

(Traktatbrud — beskyttelse af arbejdstagere — arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for arbejdstagerne)

(2005/C 82/08)

(Processprog: tysk)

I sag C-358/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Martin og H. Kreppel) mod Republikken Østrig (befuldmægtiget: E. Riedl), angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 19. august 2003, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne N. Colneric (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for i delstaten Kärnten at efterkomme dette direktiv.
- 2) I øvrigt frifindes Republikken Østrig.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Republikken Østrig bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C af 1.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 27. januar 2005

i sag C-59/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 82/09)

(Processprog: fransk)

I sag C-59/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 11. februar 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K. Banks) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og A. Bodard-Hermant), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne J.-P. Puissochet og J. Malenovský (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 27. januar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2. I øvrigt frifindes Den Franske Republik.

3. Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 27. januar 2005

i sag C-125/04, Guy Denuit, Betty Cordenier mod Transorient – Mosaïque Voyages et Culture SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commission de Litiges Voyages) ⁽¹⁾

(Præjudicielle spørgsmål — forelæggelse for Domstolen — en ret i en medlemsstat i artikel 234 EF's forstand — voldgiftsret indsat nøgleord fra dommen)

(2005/C 82/10)

(Processprog: fransk)

I sag C-125/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF indgivet af collège d'arbitrage de la Commission de Litiges Voyages (Belgien) ved afgørelse af 4. december 2003, indgået til Domstolen den 8. marts 2004, i sagen Guy Denuit, Betty Cordenier mod Transorient – Mosaïque Voyages og Culture SA, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 27. januar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Collège d'arbitrage de la Commission de Litiges Voyages.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 12.6.2004.

Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 28. januar 2005 af selskabet Intek Company mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-1/05 SA)

(2005/C 82/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. januar 2005 indgivet begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg hos Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af selskabet Intek Company ved avocat R. Nathan.

— Rekvirenten har nedlagt påstand om, at Kommissionens immunitet ophæves med henblik på, at tvangssikringen i de midler, som Kommissionen ligger inde med for rekvisitus – i dette tilfælde CESD – Communautaire a.s.b.l. – kan gennemføres, idet der hverken er retlige eller faktiske omstændigheder, der er til hinder for, at Kommissionen, som den tredjemand, hos hvem arresten eller udlægget foretages, gyldigt frigiver de midler, som den foreløbigt ligger inde med, til rekvirenten.

— Rekvirenten har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 28. januar 2005 af selskabet Names b.v. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-02/05 SA)

(2005/C 82/12)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er den 28. januar 2005 indgivet begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg hos Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af selskabet Names b.v. ved avocat R. Nathan.

— Rekvirenten har nedlagt påstand om, at Kommissionens immunitet ophæves med henblik på, at tvangssikringen i de midler, som Kommissionen ligger inde med for rekvisitus – i dette tilfælde CESD – Communautaire a.s.b.l. – kan gennemføres, idet der hverken er retlige eller faktiske omstændigheder, der er til hinder for, at Kommissionen, som den tredjemand, hos hvem arresten eller udlægget foretages, gyldigt frigiver de midler, som den foreløbigt ligger inde med, til rekvirenten.

— Rekvirenten har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 28. januar 2005 af Republikken Kasakhstans statistiske kontor mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-3/05 SA)

(2005/C 82/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. januar 2005 indgivet begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg hos Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Republikken Kasakhstans statistiske kontor ved avocat R. Nathan.

— Rekvirenten har nedlagt påstand om, at Kommissionens immunitet ophæves med henblik på, at tvangssikringen i de midler, som Kommissionen ligger inde med for rekvisitus – i dette tilfælde CESD – Communautaire a.s.b.l. – kan gennemføres, idet der hverken er retlige eller faktiske omstændigheder, der er til hinder for, at Kommissionen, som den tredjemand, hos hvem arresten eller udlægget foretages, gyldigt frigiver de midler, som den foreløbigt ligger inde med, til rekvirenten.

— Rekvirenten har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 23. december 2004 af Arbeidshof te Brussel i sagen Rijkdienst voor Sociale Zekerheid mod aktieselskabet Herbosch Kiere

(Sag C-2/05)

(2005/C 82/14)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 23. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. januar 2005, har Arbeidshof te Brussel i sagen Rijkdienst voor Sociale Zekerheid mod aktieselskabet Herbosch Kiere forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan en domstol i en værtsmedlemsstat efterprøve, om der foreligger det organiske bånd mellem den virksomhed, der har udsendt en arbejdstager, og den udsendte arbejdstager, henset til at begrebet »virksomhed, hvortil han normalt er knyttet« i artikel 14, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ – i overensstemmelse med afgørelse nr. 128 – kræver, at der består et organisk bånd under udstationeringsperioden?

Kan en domstol i en anden medlemsstat end den, der har udstedt den ovennævnte attest (blanket E 101), tilsidesætte og/eller annullere den pågældende attest, hvis det af de faktiske omstændigheder, der forelægges den til bedømmelse, fremgår, at der mellem den virksomhed, der har udsendt en arbejdstager, og den udsendte arbejdstager ikke foreligger et organisk bånd under udstationeringsperioden?

Er den kompetente institution i oprindelseslandet bundet af en afgørelse truffet af en domstol i værtsmedlemsstaten, som tilsidesætter og/eller annullerer den ovennævnte attest (blanket E 101), under omstændigheder som de ovenfor anførte?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. oktober 2004 af Bundesgerichtshof i sagen Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH, mod arvingerne efter afdøde Dieter Deppe: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4. Matthias Deppe, 5. Christine Urban, født Deppe (sag C-7/05), mod Siegfried Hennings (sag C-8/05) og mod Hartmut Lübbe (C-9/05)

(Sag C-7/05, C-8/05, C-9/05)

(2005/C 82/15)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 11. oktober 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. januar 2005, har Bundesgerichtshof i sagen Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH, mod arvingerne efter afdøde Dieter Deppe: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4. Matthias Deppe, 5. Christine Urban, født Deppe (sag C-7/05), mod Siegfried Hennings (sag

C-8/05) og mod Hartmut Lübbe (C-9/05), forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er betingelsen for beregning af udsåningsvederlaget i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1768/95⁽¹⁾, hvorefter vederlaget skal være »betydeligt lavere« end det beløb, der i samme område opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale af samme sort, opfyldt, når der beregnes et fast vederlag, som er 80 % af dette beløb?
2. Indeholder artikel 5, stk. 4 og 5, i forordning (EF) nr. 2605/98⁽²⁾ en værdimæssig fastsættelse af størrelsen af udsåningsvederlaget, når det betales i henhold til lov?

I bekræftende fald, gælder denne fastsættelse som udtryk for et almindeligt princip tillige for udsåninger, som har fundet sted før ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 2605/98?

3. Indebærer en aftale mellem organisationer for indehavere af sortsbeskyttelse og landbrugere i den i artikel 5, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2605/98 anvendte forstand, når den skal tjene som retningslinje, at grundelementerne (beregningssparametrene) i aftalen skal overtages, når der betales vederlag i henhold til lov, selvom indehaveren af sortsbeskyttelse ved beregningen af godtgørelsen i henhold til lov ikke kender alle parametre vedrørende den udsående landbruger, der er nødvendige for beregningen i henhold til aftale, og heller ikke kan pålægge landbrugeren at give disse oplysninger?

I bekræftende fald: Er det en forudsætning for en sådan aftales gyldighed, når den skal tjene som retningslinje, at kravene i artikel 5, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2605/98 overholdes, selv om aftalen blev indgået inden forordningens ikrafttrædelse?

4. Fastsætter artikel 5, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2605/98 en øvre grænse for vederlaget i henhold til aftale og/eller i henhold til lov?
5. Kan en aftale mellem faglige organisationer anses for retningslinje i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 5, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2605/98, når den overskrider vederlagssatsen på 50 % af beløbet i henhold til artikel 5, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2605/98?

⁽¹⁾ EFT L 173, s. 14.

⁽²⁾ EFT L 328, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. december 2004 af Gerechtshof te Amsterdam i sagen Friesland Coberco Dairy Foods B.V., der driver virksomhed under navnet Friesland Supply Point Ede, mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen

(Sag C-11/05)

(2005/C 82/16)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 28. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. januar 2005, har Gerechtshof te Amsterdam i sagen Friesland Coberco Dairy Foods B.V., der driver virksomhed under navnet Friesland Supply Point Ede, mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Hvorledes skal udtrykket »uden at væsentlige interesser hos Fællesskabets producenter af lignende varer berøres« i EF-toldkodeksens ⁽¹⁾ artikel 133, litra e), fortolkes? Henvises der herved udelukkende til markedet for færdigvaren, eller skal den økonomiske situation for de råvarer, der forarbejdes under toldkontrol, også undersøges?
- 2) Gælder der ved vurderingen af »om der [...] kan skabes eller opretholdes forarbejdningsaktiviteter i Fællesskabet« – som omhandlet i gennemførelsesforordningens ⁽²⁾ artikel 502, stk. 3 – et bestemt antal arbejdspladser, der mindst skal kunne skabes ved den påtænkte virksomhed? Hvilke andre kriterier gælder der ved fortolkningen af den nævnte forordningsbestemmelse?
- 3) Kan EF-Domstolen i lyset af besvarelsen af spørgsmål 1 og 2 undersøge gyldigheden af en konklusion fra udvalget i forbindelse med en præjudiciel procedure?
- 4) Er den foreliggende konklusion i givet fald gyldig såvel med hensyn til begrundelsen som med hensyn til de behandlede økonomiske argumenter?
- 5) Såfremt EF-Domstolen ikke kan undersøge gyldigheden af en konklusion, hvorledes skal udtrykket »[u]dvalgets konklusion skal iagttages af [toldmyndighederne]« i gennemførelsesforordningens ⁽³⁾ artikel 504, stk. 4, da fortolkes, hvis toldmyndighederne – i første instans – og/eller de nationale domstole – under et søgsmål – er af den opfattelse, at udvalgets konklusion ikke kan lægges til grund for en afvisning af

en ansøgning om bevilling til forarbejdning under toldkontrol?

-
- ⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).
 - ⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).
 - ⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 993/2001 af 4.5.2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 141, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. december 2004 af Gerechtshof te Amsterdam i sagen Anagram International Inc. mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam

(Sag C-14/05)

(2005/C 82/17)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 28. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. januar 2005, har Gerechtshof te Amsterdam i sagen Anagram International Inc. mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal punkt 3 i bilaget til forordning (EF) nr. 442/2000 ⁽¹⁾ fortolkes således, at dette punkt også omfatter de under de faktiske omstændigheder (i forelæggelsesdommens afsnit 2) beskrevne varer?
2. I bekræftende fald er forordningen da gyldig på dette punkt?
3. Såfremt forordningen er ugyldig, eller såfremt den ikke omfatter de her omhandlede varer, kan den fælles toldtarif da fortolkes således, at disse varer skal tilføres som »pyntegenstande til brug ved højtider« i position 9505 90 00?

-
- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 442/2000 af 25.2.2000 om tilførelse af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 54, s. 33).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. december 2004 af Gerechtshof te Amsterdam i sagen Kawasaki Motors Europe N.V. mod de Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

(Sag C-15/05)

(2005/C 82/18)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 28. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. januar 2005, har Gerechtshof te Amsterdam i sagen Kawasaki Motors Europe N.V. mod de Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er Kommissionens forordning (EF) nr. 2518/98⁽¹⁾ af 23. november 1998 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur gyldig, for så vidt som det i punkt 5 i bilaget beskrevne nye, firhulede terrænkøretøj tariferes som et køretøj, der er konstrueret til personbefordring, som omhandlet i den fælles toldtarifs position 8703 21?
2. Såfremt forordningen er ugyldig, kan den fælles toldtarif da fortolkes således, at de her omhandlede køretøjer kan tariferes i en af underpositionerne i den fælles toldtarifs position 8701 90?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2518/98 af 23.11.1998 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 315, s. 3).

Sag anlagt den 25. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-22/05)

(2005/C 82/19)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. januar 2005 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet og N. Yerrell, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 3, og artikel 17 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden⁽¹⁾, idet det har udelukket personer, der er beskæftiget af omrejsende tivolier, fra anvendelsesområdet for de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.
2. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, som indeholder en definition af direktivets anvendelsesområde, giver ikke hjemmel til at udelukke personer, der er beskæftiget af omrejsende tivolier, fra anvendelsesområdet for den nationale lovgivning, der gennemfører direktivet. Ifølge nævnte bestemmelse finder direktivet anvendelse på alle former for private og offentlige aktiviteter med undtagelse af vej-, luft-, sø- og jernbanetransport, sejlads ad indre vandveje, havfiskeri, andre aktiviteter på havet samt aktiviteter, der udøves af læger under uddannelse. Den kategori af personer, der er beskæftiget af omrejsende tivolier, er ikke nævnt i artikel 1, stk. 3, og opfylder heller ikke nogen af undtagelserne i direktivets artikel 17, som i øvrigt ikke er blevet gjort gældende af de belgiske myndigheder. Ved at indføre en undtagelse, der ikke er hjemlet i selve direktivet, er Belgiens gennemførelse af direktivet ukorrekt, og det har derved tilsidesat sine forpligtelser.

⁽¹⁾ EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18.

Sag anlagt den 25. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-23/05)

(2005/C 82/20)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. januar 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet og N. Yerrell, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/34/EF af 22. juni 2000 om ændring af Rådets direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, for at omfatte sektorer og aktiviteter, der er undtaget fra dette direktiv⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 1. august 2003.

⁽¹⁾ EFT L 195 af 1.8.2000, s. 41.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. januar 2005 af Landesgericht Korneuburg i sagen Plato Plastik Robert Frank GmbH mod CAROPACK Handels GmbH

(Sag C-26/05)

(2005/C 82/21)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 13. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. januar 2005, har Landesgericht Korneuburg i sagen Plato Plastik Robert Frank GmbH mod CAROPACK Handels GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Hovedspørgsmål: Omfatter begrebet producent af en salgs-, multipak- eller transportemballage, dvs. emballageproducenten, i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62 af 20. december 1994 altid den, der indirekte eller direkte som led

i sin erhvervsaktivitet bringer varen – eller lader varen bringe – i forbindelse med det produkt, der betragtes som emballage, og gælder dette tillige bæreposer? »Er det følgelig producenten (leverandøren) af de i artikel 3, nr. 1, første afsnit, nævnte produkter, dvs. produkter, som anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering og præsentation af varer, samt engangsartikler, der anvendes til samme formål, og ikke producenten af en salgs-, multipak- eller transportemballage, der skal betragtes som producent (leverandør) af emballagematerialer (emballageproducent, jf. definitionerne i direktivets artikel 3, nr. 11)?«

- 2) Første tillægsspørgsmål, såfremt hovedspørgsmålet besvares bekræftende: »Betrages producenten af en bærepose ikke som producent af en salgs-, multipak- eller transportemballage, men af emballagematerialer (emballageprodukter)?«

- 3) Andet tillægsspørgsmål, såfremt det første tillægsspørgsmål besvares bekræftende: »Er det i strid med fællesskabsretten, navnlig med lighedsprincippet, forbuddet mod en ikke objektivt begrundet begrænsning af erhvervsfriheden samt med forbuddet mod indførelse af konkurrencefordrejninger, såfremt det under trussel om straf er bestemt i en medlemsstats lovgivning, at producenter af emballagematerialer, navnlig af bæreposer, enten skal tage disse tilbage eller skal deltage i et indsamlings- og genanvendelsessystem, medmindre et efterfølgende forhandlerled overtager denne forpligtelse og over for producenten af emballagematerialerne afgiver en retligt bindende erklæring herom?«

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. januar 2005 af Finanzgericht Hamburg i sagen Elfering Export GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-27/05)

(2005/C 82/22)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 5. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. januar 2005, har Finanzgericht Hamburg i sagen Elfering Export GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Udgør en erklæring i udførselsangivelsen om restitutionsvarens oprindelse inden for Fællesskabet en af de oplysninger, for hvilke der kan pålægges sanktioner i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, sammenholdt med artikel 5, stk. 4, i forordning (EF) nr. 800/1999? (¹)

(¹) EUT L 102, s. 11.

Appel iværksat den 28. januar 2005 (telefax: 25.1.2005) af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt den 10. november 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-164/02, Kaul GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (den anden part i sagen for appelkammeret var Bayer AG)

(Sag C-29/05 P)

(2005/C 82/23)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. januar 2005 (telefax: 25.1.2005) iværksat appel af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) ved Alexander von Mühlendahl, vicepræsident for Harmoniseringskontoret, og Gregor Schneider, medlem af afdelingen for sager vedrørende industriel ejendomsret, til prøvelse af dom afsagt den 10. november 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-164/02, Kaul GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design). Den anden part i sagen for appelkammeret var Bayer AG.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Den appellerede dom ophæves.
2. Sagen hjemvises til Retten til afgørelse af de yderligere anbringender.
3. Den anden part i sagen tilpligtes at betales sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

1. Retten har tilsidesat artikel 43, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1) (herefter »forordning nr. 40/94«) og regel 16, stk. 3, og regel 20, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995 L 303, s. 1), idet den har forpligtet appelkammeret ved Harmoniseringskontoret til i henhold til princippet om funktionel kontinuitet at tage en ny redegørelse for de faktiske omstændigheder og nye beviser i betragtning, selv om den berørte part ikke har fremlagt denne redegørelse eller disse beviser inden for den frist, der er fastsat af Indsigelsesafdelingen. Rettens forpligtelse i inter partes-sager til i henhold til princippet om funktionel kontinuitet at efterprøve de oplysninger, der første gang er gjort gældende for appelkammeret, har hverken hjemmel i forordningens eller gennemførelsesforordningens bestemmelser.
2. Retten har tilsidesat artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 40/94, idet den har forpligtet appelkammeret til at tage en ny redegørelse for de faktiske omstændigheder og nye beviser i betragtning, selv om tidsfristerne for klagesagen ved Indsigelsesafdelingen er »præklusive frister«, og indsigeren ikke inden for den frist, der er fastsat af Indsigelsesafdelingen, har fremlagt denne redegørelse eller disse beviser.
3. Retten har også tilsidesat artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 40/94, idet den kun har tilladt anvendelsen af denne bestemmelse i klagesager, når nye faktiske omstændigheder eller nye beviser er blevet fremlagt efter udløbet af fristen for begrundelsen for klagen.

Sag anlagt den 28. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-30/05)

(2005/C 82/24)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. januar 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Claire François Durand og Florence Simonetti, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater (EFT L 200, s. 1), og

— Kommissionens direktiv 2001/60/EF af 7. august 2001 om tilpasning til den tekniske udvikling af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater (EFT L 226, s. 5),

idet det ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme disse direktiver, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om de nævnte bestemmelser.

2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktiverne i den nationale retsorden udløb den 30. juli 2002.

Sag anlagt den 28. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-31/05)

(2005/C 82/25)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. januar 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michael Shotter, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (»adgangsdirektivet«) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7;

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»tilladelsesdirektivet«) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21;

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»rammedirektivet«) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33;

idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme adgangsdirektivets artikel 18, tilladelsesdirektivets artikel 18 og rammedirektivets artikel 28, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktiverne udløb den 24. juli 2003.

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-32/05)

(2005/C 82/26)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Sara Pardo Quintillán og Joanna Hottiaux, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (¹), idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 22. december 2003.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

2. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 22. december 2002.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-33/05)

(2005/C 82/27)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Sara Pardo Quintillán og Joanna Hottiaux, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (¹),

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige

(Sag C-37/05)

(2005/C 82/28)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Det forenede Kongerige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved befuldmægtiget Michel van Beek, bistået af avocat Frédéric Louis og advokat A. Capobianco, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (¹), som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF (²), og traktaten, idet det ikke har sikret en korrekt gennemførelse af kravene i direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4.
- Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Et direktiv skal gennemføres i national ret i form af bindende bestemmelser, der fuldt ud opfylder kravene til klarhed og retssikkerhed. Administrative cirkulærer sikrer ikke opfyldelsen af disse krav. Alene en forsikring om, at en konkret tilsidesættelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 85/337/EØF næppe vil forekomme, udgør ikke en effektiv gennemførelse af dette direktiv.

(¹) EFT L 175 af 15.7.1985, s. 4.

(²) EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

Sag anlagt den 1. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-38/05)

(2005/C 82/29)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. februar 2005 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Barry Doherty, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 4, artikel 18, stk. 1, og artikel 19i, første og tredje led, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (¹), idet Irland ikke har meddelt de oplysninger, som er omhandlet i disse bestemmelser, for årene 1999 og 2000.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Artikel 15, stk. 4, artikel 18, stk. 1, og artikel 19i i forordning nr. 2847/93 pålægger medlemsstaterne at meddele bestemte oplysninger via edb inden for en bestemt frist. Det er af afgørende betydning for Kommissionen at være i besiddelse af disse oplysninger med henblik på forvaltning og udvikling af den fælles fiskeripolitik, navnlig hvad angår bevarelse, forvaltning og udnyttelse af alle levende akvatiske ressourcer.

Irland har ikke meddelt de nødvendige oplysninger som krævet i henhold til ovennævnte artikler i årene 1999 og 2000, og har derfor tilsidesat sine forpligtelser.

(¹) EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

Sag anlagt den 3. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-43/05)

(2005/C 82/30)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. februar 2005 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Denis Martin og Horstpeter Kreppel, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 i Rådets direktiv 2000/78 (¹) af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, idet den ikke senest den 2. december 2003 har vedtaget de/alle nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller ikke har underrettet Kommissionen herom. Denne påstand gælder ikke direktivets bestemmelser om forskelsbehandling på grund af alder.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktiv 2000/78/EF vedrørende direktivets bestemmelser om forskelsbehandling på grund af alder er endnu ikke udløbet for Forbundsrepublikken Tyskland. Fristen for gennemførelse af direktivets øvrige bestemmelser udløb den 2. december 2003.

(¹) EFT L 303, s. 16.

Sag anlagt den 3. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-44/05)

(2005/C 82/31)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. februar 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved E. Traversa og M. Huttunen, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 med henblik på bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne⁽¹⁾, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 28. september 2003.

⁽¹⁾ EFT L 85 af 28.3.2002, s. 40.

Sag anlagt den 7. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-47/05)

(2005/C 82/32)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. februar 2005 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Richard Lyal og Luis Escobar Guerrero, medlem af Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39, 43, 49 og 56 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i henhold til artikel 28, 31, 36, og 40 i aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet det inden for livsforsikrings- og pensionsområdet har vedtaget og opretholdt en ordning, hvorved skattelettelsen (artikel 48 i lov 40/1998) udelukkende finder anvendelse på de bidrag, der indbetales inden for rammerne af kontrakter, der er indgået med selskaber, der har hjemsted i Spanien, og som dermed ikke finder anvendelse inden for rammerne af kontrakter, der er indgået med selskaber, der er stiftet i andre medlemsstater.
2. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den omstændighed, at der i skattemæssig henseende sondres mellem indbetalinger, der foretages til selskaber, der har hjemsted i Spanien, og indbetalinger, der foretages til selskaber, der er stiftet i andre medlemsstater, begrænser de grundlæggende frihedsrettigheder, der er sikret ved EF-traktaten (artikel 39, 43, 49 og 59 i denne traktat og i artikel 28, 31, 36 og 40 i EØS-aftalen).

Kravet efter national ret om, at pensionsforsikrings-selskaberne underlægges spansk skattelovgivning udgør – udover en forskelsbehandling, der begrænser retten for de selskaber, der er stiftet i inden for Den Europæiske Union og inden for EØS til frit at levere tjenesteydelser til personer, der er bosat i Spanien – en klar hindring for arbejdskraftens og kapitalens fri bevægelighed samt for den fri etableringsret.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 2005 af Landgericht Nürnberg-Fürth i sagen Adam Opel AG mod Autec AG, biintervenienter til støtte for sagsøgte: Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V.

(Sag C-48/05)

(2005/C 82/33)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 28. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. februar 2005, har Landgericht Nürnberg-Fürth i sagen Adam Opel AG mod Autec AG, biintervenient til støtte for sagsøgte: Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V., forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets første direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker:

- 1) Udgør brug af et varemærke, der også er beskyttet med hensyn til »legetøj«, brug i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1, litra a), når fabrikanten af en legetøjsbil eftergør en virkeligt eksisterende bil i et lille målestoksforhold, herunder eftergør varemærkeindehaverens varemærke, der er anbragt på den virkelige bil, og bringer den i omsætning?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Udgør den form for brug af varemærket, der er beskrevet i det første spørgsmål, en angivelse vedrørende legetøjsbilens art eller beskaffenhed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i varemærkedirektivets artikel 6, stk. 1, litra a)?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvilke kriterier er i disse tilfælde afgørende for bedømmelsen af, hvornår brugen af varemærket er i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik?
- 4) Er dette navnlig tilfældet, når modelbilfabrikanten på indpakningen og på en tilbehørsdel, der er nødvendig for, at legetøjsbilen kan bruges, anbringer et tegn, der i omsætningen kan genkendes som fabrikantens eget varemærke og fabrikantens firmanavn, samt angiver firmaets hjemsted?

(¹) EFT 1989 L 40, s. 1.

Appel iværksat den 7. februar 2005 (fax: 2. februar 2005) af Ferriere Nord SpA til prøvelse af dom afsagt den 18. november 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-176/01, Ferriere Nord SpA, støttet af Den Italienske Republik, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-49/05 P)

(2005/C 82/34)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. februar 2005 iværksat appel af Ferriere Nord SpA ved avvocati W. Viscardini og G. Donà, til prøvelse af dom afsagt den 18. november 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-176/01, Ferriere

Nord SpA, støttet af Den Italienske Republik, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Rettens dom af 18. november 2004 ophæves.

— Efter at punkt 82 i »Fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse« af 2001 eventuelt er erklæret uanvendeligt i henhold til artikel 241 EF, annulleres Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning 2001/829/EF, EKSF, af 28. marts 2001 (¹), hvorved den selvstyrende italienske region Friuli-Venezia Julias støtte til Ferriere Nord SpA til miljøinvesteringer i en ny virksomhed, der producerer elektrosvejse trådnæ, blev anset for ulovlig med fællesmarkedet.

— I henhold til artikel 235 og artikel 288, stk 2 EF dømmes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til at erstatte det tab, som Ferriere Nord SpA har lidt på grund af ulovligheden af beslutning K(2001) 1010 af 28. marts 2001 og på grund af den forsinkelse, hvormed denne støtte, som ulovligt er nægtet, faktisk tildeles Ferriere Nord SpA – alt efter renteudviklingen og ændrede valutakurser

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Retten i Første Instans har fejlagtigt:

— kvalificeret hjemmelen for meddelelsen om den omtvistede støtte og har følgelig ikke anset indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure den 3. 6.1999 for ulovlig

— lagt til grund, at de processuelle frister for indledning og afslutning af undersøgelsesproceduren er overholdt

— udelukket, at de rettigheder, der er tillagt »interesserede parter« er tilsidesat, skønt disse ikke har kunnet fremsætte deres bemærkninger på baggrund af rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse for 2001 (som i mellemtiden er trådt i kraft, og på grundlag af hvilke Kommissionen har truffet sin egen afgørelse om den formelle undersøgelsesprocedure), mens hele undersøgelsen er gennemført på grundlag af »EF-rammebestemmelser om statsstøtte til miljøbeskyttelse« (²) af 1994

— udelukket, at Kommissionen har tilsidesat Ferriere Nord's berettigede forventning, da den har baseret sin egen beslutning på bestemte dokumenter, som ikke er fremlagt af Ferriere, alene fordi Kommissionen selv ikke har anmodet om dem

- lagt til grund, at den støtte, der er tildelt Ferriere Nord, ikke er en foranstaltning til gennemførelse af en ordning, der allerede er godkendt i 1992
- fortolket punkt 82 i rammebestemmelserne af 2001 på en måde, der giver disse rammebestemmelser en ulovlig tilbagevirkende gyldighed, i stedet for at undlade at anvende dem
- udelukket, at den investering, som der var givet Ferriere Nord støtte til, havde miljømæssige formål
- undladt at anvende den bevisbyrde, som påhviler Kommissionen, og ikke virksomheden, for at isolere den del af de samlede omkostninger ved investeringen, der vedrører miljøbeskyttelse.

(¹) EFT L 310, s. 22.

(²) EFT 1994 C 72, s. 3.

Appel iværksat den 9. februar 2005 (fax: 7. februar 2005) af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber med påstand om delvis ophævelse af dom afsagt den 23. november 2004 af De Europæiske Fællesskabs Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-166/98, Cantina sociale di Dolianova m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-51/05 P)

(2005/C 82/35)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabs Domstol er der den 9. februar 2005 iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C. Cattabriga og L. Visaggio, som befuldmægtigede, med påstand om delvis ophævelse af dom afsagt den 23. november 2004 af De Europæiske Fællesskabs Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-166/98, Cantina sociale di Dolianova m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Dommen afsagt den 23. november 2004 af De Europæiske Fællesskabs Ret i Første Instans i sag T-166/98, Cantina sociale di Dolianova m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ophæves, i det omfang den giver sagsøgerne i første instans medhold i det erstatningssøgsmål, de havde anlagt mod Kommissionen, og nærmere bestemt
2. Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen, og det nævnte søgsmål afvises

3. Cantina sociale di Dolianova og de øvrige sagsøgere i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Kommissionen begrænser nærværende appel til præmisserne 129-150 i Rettens dom vedrørende fastsættelsen af det tidspunkt, fra hvilket forældelsesfristen i henhold til artikel 46 i statuten for Domstolen begynder at løbe. Efter Kommissionens opfattelse er den bedømmelse, der er foretaget i den appellerede dom – hvorefter den nævnte frists begyndelsestidspunkt falder sammen med det tidspunkt, hvor de sagsøgende kooperativer kunne nå til klarhed over, at de ikke ville opnå betaling af den omhandlede støtte på grundlag af den sikkerhed, der i sin tid var stillet af DAI til fordel for AIMA – resultatet af en åbenbar retsvildfarelse.

Ved fastlæggelsen af den dag, fra hvilken forældelsesfristen begynder at løbe for den af de sagsøgende kooperativer anlagte sag, har Retten ikke i mindste måde taget i betragtning, at forordning nr. 2499/82 (¹) siden 1983 objektivt havde forvoldt de samme kooperativer et tab, og har begrænset sig til den opfattelse, som disse havde af, at sådanne skadevoldende virkninger ville indtræde. For Retten har det ikke været tilstrækkeligt, at sagsøgerne vidste, at de havde lidt et tab som følge af anvendelsen af forordning nr. 2499/82; den har desuden antaget, at der måtte kræves et helt subjektivt element, nemlig sagsøgernes bevidsthed om, at de kun kunne få opfyldt deres krav gennem et erstatningssøgsmål anlagt mod Kommissionen.

En sådan opfattelse er i strid med fast fællesskabsretspraksis samt med retssikkerhedsprincippet.

(¹) EFT L 267 af 16.9.1982, s. 16 (ikke længere i kraft).

Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-53/05)

(2005/C 82/36)

(Processprog: portugisisk)

Ved De Europæiske Fællesskabs Domstol er der den 9. februar 2005 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Pedro Andrade og Wouter Wils, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, sammenholdt med artikel 1, i Rådets direktiv 92/100/EØF ⁽¹⁾ af 19. november 1992, idet den har fritaget alle kategorier af institutioner for betaling af vederlag for offentligt udlån til ophavs-mændene.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Før direktiv 92/100 var der ikke i portugisisk ret anerkendt en ret for ophavsmændene til vederlag, når et værk, med hensyn til hvilket spredningsretten var begrænset, udlåntes. På nuværende tidspunkt er retten til vederlag anerkendt i portugisisk ret, men Den Portugisiske Republik har ved at fritage alle kategorier af institutioner, der foretager offentligt udlån i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 92/100, for betaling af vederlaget frataget direktivet sit indhold og tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 1 og 5.

⁽¹⁾ EFT L 343, s. 61.

Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-55/05)

(2005/C 82/37)

(Processprog: finsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. februar 2005 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Huttunen og K. Simonsson, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2002/84/EF ⁽¹⁾ af 5. november 2002 om ændring af direktiverne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen underretning herom.

2. Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 23. november 2003.

⁽¹⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 53.

Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-57/05)

(2005/C 82/38)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. februar 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Jean-Paul Keppenpe, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 31. juli 2003.

(¹) EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. december 2004 af Bundesgerichtshof i sagen Siemens AG mod VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozessautomatisierung mbH

(Sag C-59/05)

(2005/C 82/39)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 2. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. februar 2005, har Bundesgerichtshof i sagen Siemens AG mod VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozessautomatisierung mbH, forelagt en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 3a, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 84/450/EØF (¹) af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF (²) af 6. oktober 1997:

- 1) Drages der utilbørlig fordel af den anseelse, der er knyttet til en konkurrents »andre karakteristiske kendetegn« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3a, stk. 1, litra g), i direktiv 84/450/EØF, hvis en annoncør i det væsentlige identisk overtager en konkurrents karakteristiske kendetegn (her et bestillingsnummersystem), der er kendt i fagkredsene, og i reklamer henviser til denne identiske overtagelse?
- 2) Er fordelen ved denne identiske overtagelse for annoncøren og forbrugeren en afgørende faktor ved bedømmelsen af, om der utilbørligt er draget fordel af anseelsen i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3a, stk. 1, litra g), i direktiv 84/450/EØF?

(¹) EFT L 250, s. 17.

(²) EFT L 290, s. 18.

Sag anlagt den 10. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-61/05)

(2005/C 82/40)

(Processprog: portugisisk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. februar 2005 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Pedro Andrade og Wouter Wils, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/100/EØF (¹), navnlig direktivets artikel 2, stk. 1, idet den i portugisisk ret har indført en udlejningsrettighed til fordel for fremstillere af videogrammer.
- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/100/EØF, navnlig direktivets artikel 4 sammenholdt med artikel 2, stk. 5 og 7, idet den har skabt usikkerhed i portugisisk ret med hensyn til hvilke afgiftspligtige personer, der skal betale vederlag til kunstnere, som har overdraget deres udlejningsrettigheder.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen er af den opfattelse, at Portugal tilsidesætter direktiv 92/100, idet den har gennemført direktivets artikel 2, stk. 1, på en urigtig måde, der ikke giver producenten af den første optagelse af en film eneretten til udlejningen.

Desuden giver anvendelsen af udtrykket »produtor« (fremstilleren/producenten) i portugisisk lovgivning anledning til usikkerhed med hensyn til hvem, der skal betale kunstnerne deres vederlag, hvilket indebærer en urigtig gennemførelse af direktivet, navnlig direktivets artikel 2, stk. 5 og 7, sammenholdt med artikel 4.

(¹) EFT L 346, s. 61.

Appel iværksat den 11. februar 2005 af Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. til prøvelse af dom afsagt den 14. december 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-332/02, Nordspedizionieri m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-62/05 P)

(2005/C 82/41)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. februar 2005 iværksat appel af Nordspedizionieri m.fl., ved advokat G. Leone, til prøvelse af dom afsagt den 14. december 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-332/02, Nordspedizionieri m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionen For De Europæiske Fællesskabers beslutning af 28. juni 2002 (sagsnummer REM 1401), der blev meddelt den 2. september 2002 og ved hvilken Kommissionen erklærede, at der ikke er grundlag for fritagelse for importafgifter, annulleres. Domstolen anmodes derimod om, i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1430/79⁽¹⁾, at tillade fritagelsen til fordel for appellanten, idet der er tale om særlige forhold, og idet der ikke foreligger forsømmeligheder eller urigtigheder.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i Første Instans og i appelsagen ved Domstolen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanterne, der driver erhvervsmæssig virksomhed med toldangivelse, havde i oktober 1992 udstedt to T/1-angivelser, idet appellanterne erklærede, at det drejede sig om emballagekartoner, der skulle transporteres fra Jugoslavien til Spanien. De italienske toldmyndigheder pålagde appellanterne at betale told for de to ladninger, idet de gjorde gældende, at der ikke var tale om emballagekartoner, men derimod om cigaretter.

Appellanterne indbragte denne afgørelse for domstolene. Idet de tabte sagen anmodede appellanterne EF-Kommissionen om fritagelse for importafgift. Kommissionen afviste anmodningen, idet den var af den opfattelse, at betingelserne for at meddele fritagelse ikke var opfyldt.

Sagsøgeren anlagde herefter sag ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans med påstand om, at de i medfør af artikel 13 i forordning EØF nr. 1430/79 ikke kan pålægges at betale importafgifter, idet der foreligger »særlige forhold«, der udelukker Soc. Nordspedizionieri fra afgiftspligten, idet Nord-

spedizionieri havde en berettiget forventning til rigtigheden af de handels- og transportdokumenter, som chaufføren af lastbilen fremviste på tidspunktet for toldangivelsen, og hvoraf det fremgik, at der var tale om emballagekartoner.

Den særlige omstændighed ved denne situation, som fritager appellanterne fra toldskyld, er det forhold, at den, der foretager toldangivelsen, ikke har mulighed for at kontrollere lasten af en lastbil, der passerer den italiensk/jugoslaviske grænse i »on-line«-transit, samt det forhold, at dokumenterne i den foreliggende sag syntes at være fyldestgørende, således at lasten blev behandlet efter proceduren for varer, der »anses for forskriftsmæssige«.

Appellanterne gjorde desuden gældende, at de i den foreliggende sag har opfyldt kravet om, at der ikke må foreligge forsømmeligheder eller urigtigheder som omhandlet i artikel 13, idet T/1-angivelsen blev udfyldt på baggrund af handels- og transportdokumenterne.

Endelig havde sagsøgeren i sagen for Retten subsidiært nedlagt påstand om, at artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning EØF nr. 2144/87⁽²⁾, der fritager for betaling af told af varer, der efterfølgende er blevet konfiskeret, skulle finde anvendelse i sagen.

Ved dom af 14. december 2004 frifandt Retten i Første Instans (femte afdeling) Kommissionen, idet den fastslog, at der ikke forelå »særlige forhold« således som det var gjort gældende, idet den undlod at tage hensyn til, om kravet om, at der ikke må foreligge »forsømmeligheder eller urigtigheder«, var opfyldt.

Appellanterne har gjort de samme argumenter gældende som i sagen for Retten i Første Instans. Som hovedbegrundelse – hvilket allerede er gjort gældende i Første Instans – har appellanterne anført, at Beograd-konventionen af 1965 om gensidig administrativ bistand mellem Italien og Jugoslavien er overtrådt, hvilken tilpligtede de jugoslaviske toldmyndigheder at underrette de italienske toldmyndigheder, når vareladninger, der kunne være afgiftsmæssigt følsomme (så som cigaretter) krydsede grænsen ligesom de to omstridte lastbiler. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at en tredje lastbil efterfølgende er blevet standset, og dens varer konfiskeret takket være de jugoslaviske toldmyndigheders meddelelse (om end noget forsinket) til de italienske toldmyndigheder.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 12.7.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 201 af 22.7.1987, s. 15.

Sag anlagt den 3. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-63/05)

(2005/C 82/42)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. februar 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Minas Konstantinidis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat forpligtelser, som påhviler den i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/3/EF af 12. februar 2002 om luftens indhold af ozon (EFT L 67 af 9.3.2002, s. 14), idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for direktivets gennemførelse i den interne retsorden udløb den 9. september 2003.

Sag anlagt den 10. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-65/05)

(2005/C 82/43)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. februar 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakia, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat EF-traktatens artikel 28, 43 og 49 og artikel 8 i direktiv 98/34/EF ved det forbud, som den indførte i artikel 2, stk. 1, artikel 3, andet afsnit, artikel 4 og artikel 5 i lov 3037/2002 vedrørende installation og drift af alle elektriske, elektroniske og elektromekaniske spil, herunder tekniske underholdningsspil og alle elektroniske computer-spil på ethvert offentligt eller privat sted bortset fra spillekasinuer.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har modtaget klager over det lovbestemte forbud mod installation og drift af alle elektriske, elektroniske og elektromekaniske spil, herunder tekniske underholdningsspil og alle elektroniske computer-spil på ethvert offentligt eller privat sted bortset fra spillekasinuer.

I henhold til Domstolens retspraksis fastholder Kommissionen, at nævnte forbud udgør en foranstaltning, som begrænser de frie varebevægelser, den fri etableringsret og den fri udveksling af tjenesteydelser. Desuden anfører Kommissionen, at den ikke blev gjort bekendt med udkastet til ordningen, hvilket er i strid med artikel 8, første afsnit i direktiv 48/34/EF (!) af 22. juli 1998, som indfører en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.

Kommissionen gør desuden gældende, at de grunde, der er anført af hensyn til beskyttelse af den offentlige orden, og navnlig hensynet til at undgå, at de tekniske underholdningsspil kan ændres til hasardspil med de deraf følgende sociale problemer, ikke udgør en tilstrækkelig begrundelse for, indførelsen af de omstridte forbudsforanstaltninger, eftersom det angivne mål havde kunnet nås med mindre indgribende foranstaltninger, som er forholdsmæssigt mindre restriktive for ovennævnte frihedsrettigheder.

Kommissionen anfører endelig, at den af de Helleniske myndigheder påberåbte bydende nødvendighed af at vedtage nævnte foranstaltninger ikke kan begrunde undladelsen af at give Kommissionen meddelelse herom, eftersom direktiv 98/34 indeholder bestemmelser om en hasteprocedure.

Kommissionen finder følgelig at Den Helleniske Republik har tilsidesat forpligtelser, som påhviler den i henhold til EF-traktatens artikel 28, 43 og 49 og artikel 8 i direktiv 98/34/EF.

(¹) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Sag anlagt den 11. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-67/05)

(2005/C 82/44)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. februar 2005 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Prof. Dr. Ulrich Wölker og Sara Pardo Quintillian, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (¹), idet den ikke har sat alle de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller ikke har meddelt Kommissionen disse retsforskrifter.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktiv 2000/60/EF udløb den 22. december 2003.

(¹) EFT L 327, s. 1.

Appel iværksat den 11. februar 2005 af Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. til prøvelse af dom afsagt den 7. december 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-68/05 P)

(2005/C 82/45)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. februar 2005 iværksat appel af Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. ved advokaterne M.M. Slotboom og N.J. Helder, til prøvelse af dom afsagt den 7. december 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- Principalt, Domstolen træffer selv afgørelse i sagen ved at annullere den anfægtede beslutning.
- Subsidiært, sagen hjemvises til Retten.

EF- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Første anbringende

Tilsidesættelse af Fællesskabsretten ved at Retten har fastslået, at afgiften på C-sukker formelt ikke er en import- eller eksportafgift som omhandlet i artikel 13 i forordning nr. 1430/79.

Andet, subsidiære anbringende

Retten har set bort fra, at afgiften på ikke-udført C-sukker ved anvendelsen af forordning nr. 1430/79 skal behandles som en importafgift.

Denne søgsmålsgrund omfatter følgende led:

- A. Retten har set bort fra, at afgiften på ikke udført C-sukker skal anses for en told, da den har samme formål som en told.
- B. Retten har set bort fra, at den måde, hvorpå størrelsen af afgiften på ikke udført C-sukker fastsættes, viser, at afgiften skal anses for en told.
- C. Retten har set bort fra, at den måde, hvorpå det beløb, der skal opkræves af ikke udført C-sukker fastsættes, viser, at afgiften skal anses for en told.

Tredje, subsidiære anbringende

Ved behandlingen af den anden og den tredje søgsmålsgrund, som Cosun subsidiært har anført i stævningen, har Retten handlet i strid ned Fællesskabsretten.

Dette anbringende omfatter følgende led:

- A. Retten er ved behandlingen af den anden søgsmålsgrund, som Cosun har anført subsidiært i stævningen for Retten i Første Instans, gået ud over sagens rammer.
- B. Retten har med urette set bort fra Cosun's tredje, subsidiære søgsmålsgrund.

Fjerde, subsidiære anbringende

Tilsidesættelse af lighedsprincippet, retssikkerhedsprincippet og billighedsprincippet.

Sag anlagt den 14. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-70/05)

(2005/C 82/46)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. februar 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Denis Martin, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (¹), idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet i national ret udløb den 2. december 2003.

(¹) EFT L 303, af 2.12.2000, s. 16.

Sag anlagt den 14. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-71/05)

(2005/C 82/47)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. februar 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Mikko Huttunen, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 med henblik på bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 28. september 2003.

(¹) EFT L 85 af 28.3.2002, s. 40.

Sag anlagt den 15. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-73/05)

(2005/C 82/48)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. februar 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicola Yerrell, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiv 2000/34/EF af 22. juni 2000 om ændring af direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, for at omfatte sektorer og aktiviteter, der er undtaget fra dette direktiv (¹), og/eller ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 1. august 2003.

(¹) EFT L 195 af 1.8.2000, s. 41.

Sag anlagt den 15. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-74/05)

(2005/C 82/49)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. februar 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicola Yerrell, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 2000/79/EF af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA) (¹), eller idet det ikke har sikret sig, at arbejdsmarkedets parter har indført de nødvendige bestemmelser ved aftaler, og/eller ikke har underrettet Kommissionen om nævnte bestemmelser.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet i national ret udløb den 1. december 2003.

(¹) EFT L 302 af 1.12.2000, s. 57.

Sag anlagt den 17. februar 2005 af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-77/05)

(2005/C 82/50)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. februar 2005 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved Elisabeth O'Neill, som befuldmægtiget og med valgt adresse i Luxembourg.

Det Forenede Kongerige har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser⁽¹⁾;
2. Det bestemmes i overensstemmelse med artikel 233 EF, efter annullation af ovennævnte forordning og indtil vedtagelsen af nye bestemmelser på dette område, at bestemmelserne i den anfægtede ordning forbliver i kraft, dog ikke i det omfang de har til virkning at udelukke Det Forenede Kongerige fra at deltage i anvendelsen af forordningen.
3. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det Forenede Kongerige blev nægtet adgang til at deltage i vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (forordningen om et grænseagentur), til trods for, at det havde givet meddelelse om, at det ønskede at deltage i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i Protokol om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union (Schengen-protokollen), og artikel 3, stk. 1, i Protokol om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling. Til støtte for påstanden om annullation af forordningen om et grænseagentur har Det Forenede Kongerige gjort gældende, at dets udelukkelse fra forordningens vedtagelse indebærer en tilsidesættelse af væsentlige formkrav og/eller tilsidesættelse af traktaten som omhandlet i artikel 230, stk. 2, EF.

Det Forenede Kongeriges hovedanbringende er, at Rådet ved at udelukke det fra vedtagelsen af forordningen om et grænseagentur har handlet på grundlag af en fejlagtig fortolkning af forholdet mellem artikel 5 og artikel 4 i Schengen-protokollen. Det Forenede Kongerige har nærmere bestemt fremsat følgende anbringender:

- a) Rådets fortolkning – hvorefter retten til at deltage i henhold til Schengen-protokollens artikel 5 kun gælder for foranstaltninger til udbygning af Schengen-reglerne, og hvori Det

Forenede Kongerige i medfør af en afgørelse truffet af Rådet i henhold til artikel 4 deltager – modsiges af opbygningen og ordlyden af de to bestemmelser, af selve karakteren af den i artikel 5 indeholdte ordning, og af Erklæring (nr. 46) ad artikel 5, der blev knyttet til Amsterdam-traktatens slutakt.

- b) Rådets fortolkning af Schengen-protokollen er ikke nødvendig for at sikre, at »berører ikke«-reglen i artikel 7 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling har effektiv virkning. En sådan fortolkning er heller ikke nødvendig for at bevare Schengen-reglernes sammenhæng. Forordningens virkninger for Det Forenede Kongerige vil være særdeles uforholdsmæssige, hvis den anses som en foranstaltning til beskyttelse af Schengen-reglerne.
- c) Henset til den brede og løse fortolkning af begrebet foranstaltninger til udbygning af Schengen-reglerne, som Rådet anvender i sin praksis, ville ordningen i Schengen-protokollens artikel 5, således som fortolket af Rådet, fungere på en måde, der er i strid med princippet om retssikkerhed og de grundlæggende principper, der gælder for udvidet samarbejde.

Subsidiært har Det Forenede Kongerige gjort gældende, at såfremt Rådets fortolkning af forholdet mellem artikel 5 og artikel 4 i Schengen-protokollen må anses for korrekt, vil dette nødvendigvis indebære, at der skal anlægges en snæver fortolkning af en foranstaltning til udbygning af Schengen-reglerne som omhandlet i artikel 5, således at en foranstaltning skal være uløseligt forbundet med Schengen-reglerne. Forordningen om et grænseagentur er ikke en sådan foranstaltning.

⁽¹⁾ EUT L 349, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. januar 2005 af Amtsgericht Freiburg i sagen Bernd Voigt mod Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten

(Sag C-83/05)

(2005/C 82/51)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 14. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. februar 2005, har Amtsgericht Freiburg i sagen Bernd Voigt mod Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten (bødesag) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal typegodkendelsesdirektivet 70/156/EØF ⁽¹⁾, som affattet ved Rådets direktiv 92/53/EØF af 18.6.1992 ⁽²⁾, gennemført i tysk ret ved EG-TypV (Verordnung über die EG-Typgenehmigung für Fahrzeuge und Fahrzeugteile (bekendtgørelse om EF-typegodkendelse af køretøjer og køretøjsdele) af 9.12.1994, senest ændret den 7.2.2004) ⁽³⁾ fortolkes således, at føreren af et motorkøretøj, der er indregistreret som personkøretøj i henhold til godkendelse udstedt på grundlag af en EF-typegodkendelse, også er berettiget til at tage køretøjet i brug i trafikken som en godkendt køretøjstype, og er føreren af dette motorkøretøj navnlig også kun underlagt de hastighedsbegrænsninger, der gælder for personkøretøjer?
2. Kan de myndigheder, der har kompetence til at forfølge færdselsovertrædelser, erklære, at de godkendelser, som er udstedt af Kraftfahrt-Bundesamt i henhold til EF-typegodkendelse, og de tilladelser, der er udstedt af de tyske motorkontorer på grundlag af disse EF-typegodkendelser, ikke er afgørende for klassificeringen af køretøjstypen, når det drejer sig om at fastslå, hvilke hastighedsbegrænsninger føreren af et sådant køretøj skal overholde?

⁽¹⁾ EFT L 42, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 70/156/EØF af 6.2.1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil, erstattet af ændringsdirektiv 92/53/EØF af 18.6.1992.

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/53/EØF af 18.6.1992 om ændring af direktiv 70/156/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EFT L 225, s. 1).

Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-90/05)

(2005/C 82/52)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. februar 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dimitris Triantafyllou, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Efter at have givet Storhertugdømmet Luxembourg lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger fremsat begrundet udtalelse af 7. juli 2004 og under hensyn til Storhertugdømmet Luxembourgs svar, indgået til Kommissionens Generalsekretariat den 13. oktober 2004, har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 4, i Rådets ottende momsdirektiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 ⁽¹⁾, idet det ikke har overholdt fristen på seks måneder for tilbagebetaling af moms til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Selv om Storhertugdømmet Luxembourg har gennemført direktivet korrekt i national lovgivning, overholder det ikke i praksis fristen på seks måneder, der er fastsat i direktivets artikel 7, stk. 4, vedrørende tilbagebetaling af moms til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet. De tilbagebetalinger, der foretages af den luxembourgske forvaltning, sker nemlig konsekvent med betydelige forsinkelser. Derudover forskriver den luxembourgske lovgivning ikke morarenter som kompensation for de tab, der er lidt som følge af disse forsinkelser.

⁽¹⁾ Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6.12.1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11).

Sag anlagt den 21. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-92/05)

(2005/C 82/53)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. februar 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Bruno Stromsky og Bernhard Schima, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2003/32/EF af 23. april 2003 om detaljerede specifikationer af kravene i Rådets direktiv 93/42/EØF med hensyn til medicinsk udstyr, der er fremstillet af animalsk væv⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
2. Det fastslås subsidiært, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2003/32/EF, idet den ikke har meddelt Kommissionen disse foranstaltninger.

3. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet i national ret udløb den 1. januar 2004.

⁽¹⁾ EUT L 105 af 26.4.2003, s. 18.

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. januar 2005

i sag T-193/02, Laurent Piau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(FIFA's (Fédération internationale de football association) regler om spilleragenters virksomhed — vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder — artikel 49 EF, 81 EF og 82 EF — klage — manglende fællesskabsinteresse — afvisning)

(2005/C 82/54)

(Processprog: fransk)

I sag T-193/02, Laurent Piau, Nantes (Frankrig), ved avocat M. Fauconnet, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: O. Beynet og A. Bouquet, og med valgt adresse i Luxembourg), støttet af Fédération internationale de football association (FIFA), Zurich (Schweiz), ved advokaterne F. Louis og A. Vallery, hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 15. april 2002 om afvisning af sagsøgerens klage vedrørende FIFA's (Fédération internationale de football association) regler om spilleragenters virksomhed, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne V. Tiili og M. Vilaras, justitssekretær: ekspeditionssekretær I. Natsinas den 26. januar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Fédération internationale de football association bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 219 af 14.9.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. januar 2005

i sag T-267/03, Anna Maria Roccato mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve — ingen adgang til den mundtlige prøve — udvælgelseskomitéens skøn — den retslige prøvelses rækkevidde)

(2005/C 82/55)

(Processprog: fransk)

I sag T-267/03, Anna Maria Roccato, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved avocats G. Vandersanden og L. Levi, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Tserepa-Lacombe og F. Clotuche-Duvieux, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand dels om annullation af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/PB/99's afgørelse af 24. januar 2003, dels om tilkendelse af erstatning, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne V. Tiili og V. Vadapalas; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 26. januar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 239 af 4.10.2003.

Sag anlagt den 20. december 2004 af U.S. Steel Košice s.r.o. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-489/04)

(2005/C 82/56)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. december 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af U.S. Steel Košice, Košice, Den Slovakiske Republik, ved barrister D. Huetting, solicitor C. Thomas og lawyer E. Vermulst.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 om de nationale tilskud med hensyn til tildeling af kvoter for drivhusgasser meddelt af Den Slovakiske Republik i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgers omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren er en slovakisk virksomhed, den eneste stålproducent i Slovakiet. Den har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 om de nationale kvoter for tildeling af kvoter for drivhusgasser meddelt af Den Slovakiske Republik i overensstemmelse med direktiv 2003/87 ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand for det første gjort gældende, at den bestridte beslutning er i strid med artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, idet den går ud på at godkende en national fordelingsplan, hvor det samlede antal godkendte kvoter er mindre end summen af de individuelle tilskud og reserver, der er gengivet i planen. Sagsøgeren har yderligere påstået, at den bestridte beslutning er i strid med kriterierne 1) og 2) i bilag III til direktiv 2003/87, idet den begrænser Den Slovakiske Republiks fordeling af kvoter til et niveau, der er væsentligt lavere end det beløb, der oprindeligt var blevet meddelt, hvilket var i overensstemmelse med Den Slovakiske Republiks forpligtelser under Kyoto Protokollen. Sagsøgeren har også gjort gældende, at Kommissionen har misbrugt sine beføjelser, idet den bestridte beslutning angiveligt har til hensigt at opnå en knaphed af ressourcer, et andet formål end det, der er angivet i direktiv 2003/87 og endvidere, at beslutningen havde grundlag i ikke-gennemskuelige bilaterale forhandlinger, som ikke er tilladt ifølge direktiv 2003/87. Sagsøgeren har

yderligere gjort gældende, at den bestridte beslutning er i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet Kommissionen uretmæssigt behandlede Den Slovakiske Republik forkert i forhold til Tyskland og de første otte medlemsstater, hvis fordelingsplaner var blevet modtaget, og i andre henseender ikke behandlede Den Slovakiske Republik anderledes end Litauen og Estland. Ifølge sagsøgeren er den bestridte beslutning også i strid med proportionalitetsprincippet, idet den for det første går ud på at godkende en plan, hvor det samlede antal kvoter som foreslået af Slovakiet blev nedsat til mere, end hvad er hensigtsmæssigt og nødvendigt, og for det andet vurderede Kommissionen ikke de virkninger, som nedsættelsen i den samlede tildeling ville få for de individuelle tilskud. Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at den bestridte beslutning ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, EUT L 275 af 25.10.2003 s. 32.

Sag anlagt den 21. december 2004 af Merant GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-491/04)

(2005/C 82/57)

(Det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. december 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Merant GmbH, Ismaning (Tyskland), ved Rechtsanwalt A. Schultz.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Focus Magazin Verlag GmbH, München (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 18. oktober 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 542/2002-2 annulleres.

— Indsigelsesafdelingens afgørelse af 29. april 2002 (afgørelse nr. 1198/2002) stadfæstes, dvs. at der gives afslag på EF-varemærkeansøgning nr. 453 720 med hensyn til følgende varer og tjenesteydelser:

»Software og maskinlæsbare databærere af enhver art, forsynet med informationer, særlig digitale og analoge databærere eksempelvis med information af kulturel, videnskabelig, industriel eller teknisk karakter; programmerede disketter, cd-rom-videokassetter, cd'er og chipdiske; magnetiske databærere i klasse 9;

Tryksager, aviser og tidsskrifter, bøger, plakater, selvklebende etiketter, kalendere, fotografier; skrivemaskine- og kontorartikler, nemlig ikke-elektriske kontorredskaber, skriveredskaber, kuglepenne, fyldepenne; instruktions- og undervisningsmateriale også i form af modeller og illustrationsstavler i klasse 16;

Udgivelse af digitale og analoge databærere med informationer af eksempelvis kulturel, videnskabelig, sportslig, industriel eller teknisk karakter i klasse 41 og opdateringsservice også af cd-rommer; redaktørvirksomhed i klasse 42«.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket: Focus Magazin Verlag GmbH.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »FOCUS« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41 og 42 – ansøgning nr. 453 720.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det internationale figurmærke »MICRO FOCUS« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge.

Appelkammerets afgørelse:

Søgsmålsgrunde:

Focus Magazin Verlag GmbH's klage imødekommet og sagsøgerens klage afslået.

Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 er anvendt urigtigt. Der er risiko for forveksling af de omhandlede varemærker. Det ansøgte nyere varemærke har identisk overtaget en bestanddel af det ældre varemærke, og de af varemærkerne omfattede varer og tjenesteydelser er til dels af samme art, til dels ligner de hinanden meget.

Sag anlagt den 23. december 2004 af Jungbunzlauer AG og tre andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-492/04)

(2005/C 82/58)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. december 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jungbunzlauer AG, Basel (Schweiz), Jungbunzlauer Ladenburg GmbH (Tyskland), Jungbunzlauer Holding AG, Chur (Schweiz) og Jungbunzlauer, Austria AG, Wien, ved advokaterne R. Bechtold, M. Karl, U. Soltész og C. Steinle.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning af 29. september 2004 (sag COMP/E-1./36.756 – Natriumglukonat) annulleres i det hele).

Subsidiært, beslutningen erklæres ugyldig i forhold til enkelte adressater.

Mere subsidiært, den i beslutningen pålagte bøde nedsættes.

2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

3. Sagsakterne i sag T-312/01 inddrages i sagen, og der træffes alle yderligere procesledende foranstaltninger, som Retten finder hensigtsmæssige.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Med den anfægtede beslutning har Kommissionen fastslået, at sagsøgerne har deltaget i en vedvarende aftale og/eller samordnet praksis i natriumglukonatsektoren og derved har overtrådt artikel 81, stk. 1 EF og EØS-aftalens artikel 53. Virksomhederne blev i denne sammenhæng pålagt bøder.

Sagsøgerne anfægter denne beslutning og gør gældende, at kun Jungbunzlauer Ladenburg GmbH er ansvarlig for overtrædelsen. Jungbunzlauer Austria AG og Jungbunzlauer AG har aldrig været impliceret i overtrædelsen, og de havde ingen indflydelse på Jungbunzlauer Ladenburg GmbH's markedsadfærd eller forretningspolitik. De hæftede heller ikke på grund af deres selskabsretlige forbundethed med Jungbunzlauer Ladenburg GmbH eller på grund af deres tilhørsforhold til Jungbunzlauer-gruppen. Jungbunzlauer Holding AG er et rent holdingselskab uden afgørende indflydelse på Jungbunzlauer Ladenburg GmbH's mængde- eller prispolitik og dermed på Jungbunzlauer Ladenburg GmbH's markedsadfærd med hensyn til natriumglukonat.

Selv hvis Jungbunzlauer Austria AG, Jungbunzlauer AG og Jungbunzlauer Holding AG var ansvarlige for overtrædelsen, hvilket efter sagsøgernes opfattelse ikke er tilfældet, var Kommissionens kompetence til at pålægge disse selskaber bøder allerede forældet.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at beslutningen, i det omfang den er rettet til Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, er behæftet med formelle og materielle mangler, fordi Kommissionen har tilsidesat en række principper og grundsætninger. Blandt andet har Kommissionen tilsidesat principperne om formodning om uskyld og om god forvaltningsskik, ved at den under den verserende retssag, som vedrører en beslutning af 2. oktober 2001 om det samme kartel, har gennemført endnu en administrativ procedure. Kommissionen har med den »anden« beslutning af 29. september 2004 ligeledes tilsidesat principperne om beskyttelse af den berettigede forventning og om *ne bis in idem*. Derudover har sagens behandling været uforholdsmæssigt længe.

Hvad angår fastsættelsen af bødens størrelse, gør sagsøgerne blandt andet gældende, at bøden er uforholdsmæssigt høj og er i strid med den maksimale beløbsramme for bøder, at Kommissionen har lagt en urigtig varighed til grund, at Jungbunzlauer Ladenburg GmbH ikke har haft en ledende rolle og at der foreligger formildende omstændigheder på grund af den lange sagsbehandlingstid.

Sag anlagt den 24. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod IIC Informations-Industrie Consulting GmbH

(Sag T-500/04)

(2005/C 82/59)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. december 2004 anlagt sag af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod IIC Informations-Industrie Consulting GmbH, Königswinter (Tyskland), (befuldmægtigede: G. Braun, W. Wils og N. Knittlmayer), og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 181 236,61 EUR tillagt renter på 4 % fra den 1. november 1998.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I 1996 indgik Kommissionen to kontrakter med sagsøgte, hvori Kommissionen forpligtede sig til at tildele sagsøgte økonomisk støtte til gennemførelse af to europæiske kulturprojekter. Den økonomiske støtte skulle dække 50 % af sagsøgtets projektkostninger på betingelse af, at omkostningerne blev afholdt – og der blev anmodet om betaling heraf – som fastsat i kontrakterne. I 1997 fik sagsøgte på grundlag af disse kontrakter et beløb på i alt 400 821 DEM (204 936,52 EUR) som forudbetaling af den samlede økonomiske støtte.

Efter projekternes afslutning anmodede sagsøgte Kommissionen om betaling af projektkostninger i en størrelsesorden, så de kunne indeholdes i den forudbetalte økonomiske støtte. Imidlertid foretog Kommissionen en kontrol, der påviste at sagsøgte kun havde krav på et støttebeløb på 46 300,18 DEM (23 672,92 EUR) for begge projekter. Kommissionen krævede derfor tilbagebetaling af det resterende beløb på 181 263,61 EUR (354 520,82 DEM) fra sagsøgte.

Sag anlagt den 10. januar 2005 af V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-5/05)

(2005/C 82/60)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e.V., Berlin, ved Rechtsanwalt K. Kühne.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det ved skrivelse af 11. november 2004 meddelte afslag på aktindsigt i de tyske myndigheders anmodning af 12. maj 1978 til Kommissionen om tilladelse til at indføre undtagelsesforanstaltninger annulleres.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den anfægtede skrivelse har Kommissionen i medfør af artikel 4, stk. 5 og 6, i gennemsigtighedsforordningen ⁽¹⁾ givet afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i Forbundsrepublikken Tysklands anmodning om tilladelse til i medfør af artikel 27 i sjette momsdirektiv ⁽²⁾ at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv.

Sagsøgeren har anført, at afslaget på aktindsigt i anmodningen indebærer en faktisk retsnægtelse for sagsøgeren, fordi afvisningen af sagsøgerens klage i hovedsagen er sket med støtte i det dokument, der er begæret aktindsigt i. Sagsøgeren har endvidere anført, at afslaget på aktindsigt er i strid med gennemsigtighedsforordningen.

Sagsøgeren har endelig anført, at afslaget på aktindsigt og artikel 4, stk. 5, i gennemsigtighedsforordningen er i strid med artikel 1 EU og artikel 21 EF, 207 EF, 253 EF og 255 EF, i det

væsentlige fordi afslaget på at offentliggøre det dokument, der er begæret aktindsigt i, ikke er begrundet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Sag anlagt den 12. januar 2005 af DEF-TEC Defense Technology GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-6/05)

(2005/C 82/61)

(Det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. januar 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af DEF-TEC Defense Technology GmbH, Frankfurt am Main (Tyskland), ved lawyer H. Daniel.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Defense Technology Corporation of America, Jacksonville, Florida (USA).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 8. november 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 493/2003-2 annulleres.
- Afgørelse nr. 722/2002 truffet af Harmoniseringskontorets indsigelsesafdeling erklæres ugyldig.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket: Sagsøgeren.

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR« for varer i klasse 5 (farmaceutiske præparater m.v.), 8 (håndværktøj og instrumenter m.v.) og 13 (ammunition m.v.) – EF-varemærkeansøgning nr. 643668.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Defense Technology Corporation of America.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale og internationale ord- og figurmærker »FIRST DEFENSE«.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 40/94⁽¹⁾. Sagsøgeren bestrider, at selskabet ikke har ført tilstrækkeligt bevis for, at indgivelsen af det omtvistede varemærke skete med indehaverens samtykke.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 20. januar 2005 af Viasat Broadcasting UK Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-16/05)

(2005/C 82/62)

(Processprog: Dansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 20. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Viasat Broadcasting UK Ltd, West

Drayton (Det Forenede Kongerige), ved advokat Simon Evers Hjelmberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Punkt 55 i Kommissionens beslutning af 6. oktober 2004 i statsstøttesag nr. N 313/2004 – Danmark (C(2004)3632fin) om rekapitalisering af TV 2/DANMARK A/S annulleres.
2. Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning vedrører en rekapitaliseringsplan for det statsjede public service tvselskab TV2/DANMARK A/S. Rekapitaliseringen, der omfatter et kapitaltilskud fra den danske stat og en konvertering af gæld til egenkapital, blev fundet nødvendig som følge af Kommissionens beslutning af 19. maj 2004⁽¹⁾, hvori Kommissionen pålagde Danmark at tilbagesøge ulovligt ydet statsstøtte fra TV2/DANMARK A/S, hvilket imidlertid ville resultere i en teknisk konkurs for selskabet.

Det fremgår af den anfægtede beslutning, at Kommissionen ikke kunne udelukke, at den påtænkte rekapitalisering af TV2 indeholdt elementer af statsstøtte efter artikel 87, stk. 1, EF. I den anfægtede beslutnings punkt 55 slog Kommissionen imidlertid fast, at ethvert element af statsstøtte, der måtte være forbundet med den planlagte rekapitalisering af TV2, var foreneligt med fællesmarkedet i henhold til artikel 86, stk. 2, EF.

Sagsøgeren gør til støtte for sin påstand gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved ikke at fastslå, at rekapitaliseringsplanen er uforenelig med artikel 87, stk. 1, EF. Dette anbringende støttes bl.a. på:

- at årsagen til, at TV2/DANMARK A/S søges rekapitaliseret, er et krav om tilbagebetaling af ulovlig statsstøtte, hvorfor tilladelse til tilførsel af ny støtte (rekapitaliseringen) ville indebære, at artikel 87, stk. 1, EF og Kommissionens beslutning af 19. maj 2004 ville miste deres selvstændige betydning,
- at en rekapitalisering, hvor egenkapitalen øges op til den optimale kapitalstruktur, ikke kan anses for at være i overensstemmelse med markedsinvestorprincippet,
- at TV 2/DANMARK A/S i 2003 genererede et overskud uden statsstøtte, hvilket indikerer, at selskabet selv er i stand til at opbygge den ønskede egenkapital, og
- at en optimal kapitalstruktur ikke er nødvendig for, at TV 2/DANMARK A/S kan udføre sine public service-forpligtelser.

Sagsøgeren gør desuden gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at ethvert element af statsstøtte, der måtte være forbundet med rekapitaliseringen, er foreneligt med Fællesmarkedet i henhold til artikel 86, stk. 2, EF. Dette anbringende støttes bl.a. på:

— at anvendelsesområdet for artikel 86, stk. 2, EF er begrænset til kompensation for de nettomeromkostninger, der er forbundet med levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (public service), hvorfor bestemmelsen ikke omfatter statens investeringer i selskaber, som skal levere disse tjenesteydelser,

— at den danske stats investering i TV 2/DANMARK A/S (rekapitaliseringen) ikke er en kompensation for de indkøbte public service-ydelser og dermed ikke er en kompensation for de nettomeromkostninger, der følger af public service-forpligtelserne,

— at TV 2/DANMARK A/S ikke synes at have nettomeromkostninger forbundet med public service-forpligtelserne,

— at Kommissionen ikke efterprøver definitionen af public service, og at den dermed accepterer en meget vid definition heraf, hvorefter hele TV 2/DANMARK A/S' programflade udgør public service, hvilket medfører, at proportionalitetstesten i henhold til artikel 86, stk. 2, EF reelt bliver indholdsløs, og

— at artikel 86, stk. 2, EF ikke kan fritage statsstøtte ydet med henblik på at gøre statslige selskaber attraktive i forbindelse med statens salg af disse selskaber.

Det gøres endvidere gældende, at Kommissionen var begrænset til at vurdere den planlagte rekapitalisering i henhold til artikel 87, stk. 2, EF og artikel 87, stk. 3, EF, herunder navnlig artikel 87, stk. 3, litra c, EF, og Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽¹⁾, samt at den planlagte rekapitalisering ikke opfylder betingelserne for fritagelse i medfør af disse bestemmelser.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning C(2004)1814fin af 19. maj 2004 i sag C 2/2003 (ex NN 22/2002) om Danmarks foranstaltninger til fordel for TV2/DANMARK.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen, EUT C 244 af 1. oktober 2004, s. 2.

Sag anlagt den 10. januar 2005 af France Télécom mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-17/05)

(2005/C 82/63)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af France Télécom, Paris, ved avocats Antoine Gosset-Grainville og Laurent Godfroid.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning C(2004)3061 af 2. august 2004 vedrørende statsstøtte, som Frankrig har ydet France Télécom, annulleres;

2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme, som sagsøgeren har gjort gældende i sag T-427/04.

Sag anlagt den 20. januar 2005 af Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB og Outokumpu Copper BCZ S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-19/05)

(2005/C 82/64)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Boliden AB, Stockholm (Sverige), Outokumpu Copper Fabrication AB, Västerås (Sverige) og Outokumpu Copper BCZ S.A., Liège (Belgien), ved lawyers C. Wetter og O. Rislund.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Artikel 1, litra a), artikel 1, litra b), og artikel 1, litra c) i Kommissionens beslutning af 3. september 2004 (sag COMP/E-1/38.069 – VVS-kobberrør) annulleres, for så vidt som disse bestemmelser vedrører perioden fra den 1. juli 1995 til den 27. august 1998 og perioden fra den 10. december 1998 til den 7. oktober 1999,

— Den anfægtede beslutnings artikel 2 ændres, og den bøde, der er pålagt sagsøgerne, nedsættes,

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen fandt i den anfægtede beslutning, at sagsøgerne, sammen med andre virksomheder, havde tilsidesat artikel 81, stk. 1, EF ved at deltage i et kompleks af aftaler og samordnet praksis med henblik på prisfastsættelse og opdeling af markedet inden for VVS-kobberrør-sektoren.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af artikel 81, stk. 1 EF, idet den fastslog, at sagsøgerne deltog i én enkelt, uafbrudt overtrædelse, der varede fra den 3. juni 1998 til den 22. marts 2001. Sagsøgerne har yderligere anført, at selv om overtrædelsen skulle antages at være én enkelt og uafbrudt overtrædelse, har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet, idet den ikke tog sagsøgernes begrænsede deltagelse i en væsentlig del af overtrædelsesperioden i betragtning. Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen med urette fandt, at reglerne om forældelse ikke fandt anvendelse på sagsøgernes sag, hvorfor der ikke skulle have været pålagt bøder for overtrædelser, der ophørte før den 22. marts 1996, idet Kommissionens undersøgelser blev indledt den 22. marts 2001. Endelig har sagsøgerne anført, at Kommissionen ikke har anvendt bødefritagelsesmeddelelsen og 1998-retningslinjerne for beregningen af bøder korrekt, da den bødenedsættelse, der er foretaget af Kommissionen, ikke korrekt afspejler sagsøgernes samarbejde. Ligeledes har sagsøgerne gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, idet de fik den samme nedsættelse som en anden deltager i den omtalte overtrædelse, selv om sagsøgernes samarbejde var mere vidtgående end det andet selskabs.

Sag anlagt den 21. januar 2005 af Outokumpu OYJ og Outokumpu Copper Products OY mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-20/05)

(2005/C 82/65)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Outokumpu OYJ, Espoo (Finland), og Outokumpu Copper Products OY, Espoo (Finland), ved barrister J. Ratliff, og lawyers F. Distefano og J. Luostarinen, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Artikel 2 i Kommissionens beslutning af 3. september 2004 (Sag COMP/E-1/38.069 – VVS-kobberrør) annulleres, for så vidt angår størrelsen af den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt.

— Den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt ved nævnte beslutning, og som falder ind under Rettens område, nedsættes i medfør af Rettens prøvelsesret.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den anfægtede beslutning har Kommissionen fundet, at sagsøgerne, sammen med andre virksomheder, har tilsidesat artikel 81, stk. 1, ved at deltage i et kompleks af aftaler og samordnet praksis, der består i prisfastsættelse og markedsopdeling inden for VVS-kobberrør-sektionen.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne for det første gjort gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl, idet den forhøjede den bøde, sagsøgerne var blevet pålagt, med 50 % på grund af tilbagefald, baseret på den omstændighed, at sagsøgerne allerede var fundet skyldige i en lignende overtrædelse i sagen om rustfri stål. I denne sammenhæng har sagsøgerne anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 23 i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ såvel som Kommissions egne 1998-retningslinjer for beregning af bøder, og har tilsidesat de almindelige principper om proportionalitet og ligebehandling, samt anlagt et åbenbart fejlskøn.

Sagsøgerne har yderligere gjort gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl samt anlagt en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder ved at forhøje den bøde, som sagsøgerne var blevet pålagt, med 50 % med henblik på afskrækkelse. I denne forbindelse har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har anlagt en ukorrekt vurdering af den afskrækkende virkning, som er i strid med artikel 23 i Rådets forordning nr. 1/2003, dens egne 1998-retningslinier for beregning af bøder samt de generelle principper for bødepåleggelse, straf og proportionalitet, set i lyset af, at sagsøgerne kun blev større end de andre virksomheder, der var involveret i den omhandlede overtrædelse gennem erhvervelser hen mod ophøret af eller tilmed efter overtrædelsen. I samme forbindelse har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen begik en fejl, idet den kun betragtede sagsøgernes omsætning og ikke deres samlede forhold.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har begået en åbenbar retlig fejl, idet den med henblik på beregning af bøden ikke blot tog hensyn til producenternes »forarbejdningmargin« ved omformning af kobberet til VVS-rør, men også den underliggende kobberomsætning, der ikke indgik i det ulovlige samarbejde. Ifølge sagsøgerne har denne fejl resulteret i en uforholdsmæssig høj bøde.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

Sag anlagt den 21. januar 2005 af Halcor Metal Works S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-21/05)

(2005/C 82/66)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Halcor Metal Works S.A., Athen (Grækenland), ved barrister I.S. Forrester og lawyers A.P. Schulz og A. Komninos.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1, litra f), og artikel 2, litra d), i beslutningen annulleres, for så vidt den pålægger Halcor en bøde.

- Subsidiært nedsættes bøden efter Rettens skøn under udøvelse af dens fulde prøvelsesret i henhold til artikel 229 EF.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anfægtet den bøde, virksomheden er blevet pålagt ved Kommissionens beslutning af 3. september 2004 om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, EF i sag C/E-1/38-069, der omhandler tre adskilte overtrædelser inden for VVS-kobberrørssektoren.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande for det første anført, at virksomhedens handlinger ikke begrundede en bøde. Ifølge sagsøgeren indebar virksomhedens handlinger ikke en adfærd, der kunne begrunde en bøde i henhold til artikel 81 EF, idet den blev udsat for tvang fra beslutningens andre adressater og idet virksomhedens deltagelse i kartellet, som et eksport- og vækstorienteret foretagende, var nødtvungen og passiv.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at udgangspunktet for bøden var åbenbart urigtigt fastsat og i strid med ligebehandlingsprincippet. Sagsøgeren har anført, at hvor de andre virksomheder i beslutningen beskyldes for at have deltaget i tre adskilte overtrædelser, er sagsøgeren kun blevet beskyldt for at have deltaget i en overtrædelse, men på trods af dette er bødens grundbeløb beregnet på samme måde for alle adressaterne. Sagsøgeren har også gjort gældende, at virksomheden ikke styrkede aftalen og at det var med urette, at overtrædelsens geografiske rækkevidde ifølge beslutningen omfattede Grækenland.

Sagsøgeren har yderligere anført, at forhøjelsen på grund af varighed udgør et åbenbart fejlskøn og en retlig fejl.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at den pålagte bøde var uforholdsmæssig, set i forhold til de bøder, som beslutningens andre adressater blev pålagt og set i lyset af sagsøgerens særlige forhold. Sagsøgeren har i denne forbindelse henvist til, at virksomheden frivilligt ophørte med at deltage i møderne i 1999, to år før Kommissionen hørte rygter om kartellet, at sagsøgeren kun kortvarigt deltog i møderne, at sagsøgerens tilstedeværelse var passiv, og at virksomheden havde givet Kommissionen fuld dokumentation, der blev lagt til grund for meddelelsen af klagepunkter og beslutningen.

Sag anlagt den 11. januar 2005 af Antonello Violetti m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 11. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Antonello Violetti, Cittiglio (Italien), og 12 andre tjenestemænd, ved avocat E. Boigelot.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionen tilpligtes at fremlægge alle personlige akter vedrørende sagsøgerne, der er forseglet af det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
2. Kommissionen tilpligtes at fremlægge den rapport, der afslutter den interne undersøgelse vedrørende sagsøgerne.
3. Annullation af undersøgelsen vedrørende sagsøgerne.
4. Annullation af OLAF's skrivelse, der indeholdt en underretning om undersøgelsen og oplysninger fra de italienske myndigheder.
5. Annullation af den undersøgelsesrapport, der blev fremsendt til de italienske judicielle myndigheder.
6. Annullation af alle retsakter, der følger efter og/eller vedrører disse afgørelser, og som ligger efter anlæggelsen af nærværende søgsmål.
7. Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning, som efter billighed fastsættes til 30 000 EUR til hver sagsøger, idet der tages forbehold for en forhøjelse og/eller nedsættelse af beløbet under sagen.
8. Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

OLAF underrettede sagsøgerne om, at der var blevet iværksat en intern undersøgelse vedrørende anvendelsen af ulykkesforsikringsordningen. De berørte tjenestemænd anmodede efter denne underretning om at få adgang til deres lægejournal. De blev nægtet en sådan adgang.

Anbringendet støttes på, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 73, af artikel 28 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og af ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervs sygdomme hos tjenestemænd ved De Europæiske

Fællesskaber, samt tilsidesættelse af de almindelige retsprincipper, såsom princippet om god forvaltningsskik, princippet om ligebehandling, omsorgspligten og de principper, hvorefter OLAF og Kommissionen kun kan træffe afgørelse på grundlag af lovlige hensyn, dvs. hensyn, der er relevante og ikke behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgerne er ligeledes af den opfattelse, at forordning nr. 1073/1999 ⁽¹⁾ og Kommissionens afgørelse 1999/396/EF af 2. juni 1999 ⁽²⁾ er ulovlige og har følgelig påberåbt sig en ulovlighedsindsigelse som omhandlet i EF-traktatens artikel 241.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136, s. 1).

⁽²⁾ 1999/396/EF, EKSF, Euratom: Kommissionens afgørelse af 2. juni 1999 om betingelser og regler for interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, korruption og alle andre ulovlige aktiviteter til skade for Fællesskabernes interesser (EFT L 149, s. 57).

Sag anlagt den 10. januar 2005 af Eric Gippini Fournier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 10. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Eric Gippini Fournier, Bruxelles, ved avocat Anouk Theissen.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af afgørelsen om at tildele sagsøgeren nul »GD prioritetspoints« i forbindelse med forfremmelsesåret 2003, og af afslaget på sagsøgerens klage til forfremmelsesudvalget med henblik på, at sagsøgeren tildeles »GD prioritetspoints« (eller »appel« points eller prioritetspoints uanset disses betegnelse), samt af afvisningen af at tildele prioritetspoints for arbejde i institutionens interesse i henhold til artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45.

2. Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 2 500 EUR i erstatning for lidt ikke-økonomisk skade.
3. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen og som i tjenestens interesse blev overført til midlertidig tjeneste ved Domstolen fra den 1. marts 2002 til den 6. oktober 2003, har fremført en ulovlighedsindsigelse over for de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45 som følge af en manglende sammenligning af hans fortjenester med fortjenesterne for andre tjenestemænd i andre generaldirektorer. Sagsøgeren har ligeledes anført, at de fleste kategorier af prioritetspoints er ulovlige, da de strider mod vedtægtens artikel 45 og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Sagsøgeren har anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 5, 25, 43 og 45, af artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43, samt af artikel 2, stk. 1, og artikel 6, stk. 3, stk. 4, og stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45. Sagsøgeren har ligeledes anført, at principperne om proportionalitet, om forbud mod forskelsbehandling, om ligebehandling og om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat. Sagsøgeren har endelig anført, at der er begået en procedurefejl, er sket magtfordrejning, at diverse akter og afgørelser ikke er begrundet og heller ikke forkyndt, samt at der er anlagt åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 21. januar 2005 af Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation og Trans Continental Leaf Tobacco Corporation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 21. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Standard Commercial Corporation, Wilson, North Carolina (USA), Standard Commercial Tobacco Corporation, Wilson, North Carolina (USA), og Trans Continental Leaf Tobacco Corporation, Vaduz (Liechtenstein), ved lawyers M. Odriozola, M.Marañón og A. Emch.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 i sag COMP/C.38.238/B.2 – Rå tobak Spanien annulleres, for så vidt den vedrører sagsøgerne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den anfægtede beslutning har Kommissionen fundet, at sagsøgerne, blandt andre virksomheder, har tilsidesat artikel 81, stk. 1, EF ved at indgå aftaler og/eller deltage i samordnet praksis i perioden 1996-2001, med henblik på hvert år at fastsætte den (maksimale) gennemsnitlige leveringspris for alle sorter rå tobak (alle kvaliteter) og fordele de mængder af alle sorter af rå tobak, der skulle indkøbes. Kommissionen har yderligere fundet, at sagsøgerne de sidste tre år (1999-2001) ligeledes har aftalt pris-kategorier for de forskellige kvaliteter af de enkelte sorter af rå tobak samt yderligere betingelser.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne for det første gjort gældende, at Kommissionen har anvendt artikel 81, stk. 1, EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ ukorrekt, idet Kommissionen har gjort sagsøgerne ansvarlige for overtrædelser begået af deres datterselskab. Ifølge sagsøgerne har Kommissionen hverken bevist, at sagsøgerne var i stand til at udøve afgørende indflydelse på deres datterselskab under hele varigheden af overtrædelserne eller at de rent faktisk udøvede nogen indflydelse på datterselskabets politik. Subsidiært har sagsøgerne anført, at Kommissionen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor den har anset dem for ansvarlige for deres datterselskabs overtrædelse.

Ydermere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, idet den ikke anvendte det kriterium på sagsøgerne, som den havde anvendt som grundlag for at udelukke andre moderselskabers ansvar for datterselskabers deltagelse i den omhandlede overtrædelse. Kommissionen har desuden tilsidesat dette princip ved at undlade at tage i betragtning, at en af sagsøgernes interesse i datterselskabet var af ren økonomisk karakter, selv om Kommissionen havde udelukket et andet moderselskabs ansvar netop med denne begrundelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

Sag anlagt den 21. januar 2005 af KM Europa Metal AG, Tréfirmétaux S.A. og Europa Metall S.p.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-25/05)

(2005/C 82/70)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af KM Europa Metal AG, Osnabrück (Tyskland), Tréfirmétaux S.A., Courbevoie Cedex (Frankrig), og Europa Metall S.p.A., Firenze (Italien), ved barrister R. Elderkin og lawyers M. Siragusa, A. Winckler, G. Cesare Rizza, T. Graf samt M. Piergiovanni.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Den bøde, der er pålagt KME, nedsættes væsentligt
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger
- tage andre forholdsregler som Retten måtte finde nødvendige.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne har anfægtet den bøde, de er blevet pålagt ved Kommissionens beslutning af 3. september 2004 om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, EF i sag COMP/E-1/38-069, vedrørende tre uafhængige overtrædelser inden for VVS-kobberrør-sektoren.

Med det første anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen i strid med proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet ved fastsættelsen af bødernes grundbeløb ikke har vurderet overtrædelsens faktiske virkning på markedet. Kartellets virkning for kunder og endelige forbrugere var meget begrænset på grund af, at det ofte blev fraveget, at der fortsat var konkurrence mellem producenter og at der ikke fandtes en overvågnings- og straffemekanisme, samt på grund af kundernes stærke købekraft.

Med det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionens vurdering af overtrædelsens grovhed var fejlagtig som følge af en overvurdering af deres økonomiske virkninger. Ifølge sagsøgerne skulle prisen på råmateriale, dvs. kobber, ikke have været medtaget i beregningen af den relevante markedsværdi, idet overtrædelsen kun drejede sig om merværdien. Sagsøgerne har ligeledes anført, at rørproducenter

ikke blot ikke har kontrol over prisen på metal, men ligeledes er forpligtet til at anskaffe kobber under streng overholdelse af de købsinstruktioner, de har fået fra deres kunder.

Sagsøgernes har med det tredje anbringende gjort gældende, at Kommissionen stærkt har overvurderet sagsøgernes betydning for VVS-kobberrør-markedet i forhold til andre aktører, hvilket er grunden til, at grundbeløbet er ansat for højt. I særdeleshed har Kommissionen set bort fra, at sagsøgerne i en længere periode handlede som konkurrenter på markedet.

Sagsøgerne har med det fjerde anbringende anført, at Kommissionens beregning af den del af grundbeløbet, som vedrører overtrædelsens varighed, er i strid med proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet. Navnlig skulle Kommissionen ikke, da den fastsatte bødeforhøjelsen som følge af varigheden, have taget det år, hvor de europæiske møder var afbrudt og de år, hvor aftalerne blev efterlevet særligt løst og ikke-effektivt, i betragtning.

Sagsøgerne har med det femte anbringende gjort gældende, at Kommissionen ikke har taget en række formildende omstændigheder i betragtning, nemlig, at aftalerne ikke blev gennemført, og krisen inden for VVS-kobberrør-industrien. Ydermere har sagsøgerne anført, at beslutningen tilsidesatte princippet om ligebehandling, idet KME og Outokumpu uberettiget blev behandlet forskelligt, idet der blev anvendt en større bødenedsættelse for sidstnævnte end for KME som følge af samarbejde, der ikke var omfattet af 1996-meddelelsen om bødefritagelse.

Sagsøgerne har med det sjette anbringende anført, at den nedsættelse, der blev anvendt på deres tilfælde i henhold til 1996-meddelelsen om bødefritagelse var utilstrækkelig. Kommissionen, der baserede sin konklusion med hensyn hertil på et urigtigt faktisk grundlag, fraveg sin egen praksis og retspraksis og tilsidesatte ligebehandlingsprincippet.

Sagsøgerne har med det syvende anbringende gjort gældende, at Kommissionen burde have taget sagsøgernes vanskelige økonomiske situation og deres heraf følgende ringe betalings-eve i betragtning, navnlig som følge af den store bøde, de allerede var blevet pålagt i den parallelle industrirør-sag ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Sag COMP/E-1/38.240 industrirør.

Sag anlagt den 14. januar 2005 af Carmela Lo Giudice mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-27/05)

(2005/C 82/71)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Carmela Lo Giudice, Strombeek-Bever (Belgien), ved avocats Frédéric Frabetti og Gilles Bounéou, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af bedømmelsen for bedømmelsesåret 2003 (perioden 1.1.2003 - 31.12.2003).
2. Subsidiært annullation af afgørelsen af 4. maj 2004 om endelig fastsættelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2003.
3. Det træffes afgørelse om omkostninger, udgifter og honorarer, og Kommissionen tilpligtes at afholde disse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, havde sygeorlov fra den 1. december 2003 til den 10. maj 2004. I denne periode udfærdigede Kommissionen uden sagsøgerens medvirken hendes karriereudviklingsrapport.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet for det første anført, at oprettelsen i forbindelse med det nye system for udfærdigelse af karriereudviklingsrapporter af edb-formularer, der udfyldes direkte på skærmen og lagres i edb-systemet for personaleforvaltning, svarer til oprettelse af parallelle personlige akter i strid med vedtægtens artikel 26.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at hendes manglende deltagelse i udfærdigelsen af rapporten strider mod vedtægtens artikel 43, de almindelige gennemførelsesbestemmelser hertil, samt principperne om god forvaltningsskik, om forbud mod forskelsbehandling og om forbud mod usaglig sagsbehandling. Sagsøgeren har herved anført, at der foreligger magtmisbrug, manglende begrundelse, tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af reglen »Patere legem quam ipse fecisti«, samt at der er sket tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sag anlagt den 17. januar 2005 af Ekabe International SCA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-28/05)

(2005/C 82/72)

(Det sprog, stævningen er affattet på: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. januar 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Ekabe International SCA, Luxembourg, ved avocat Charles de Haas.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Puleva SA.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet af Fjerde Appelkammer annulleres og ændres i det omfang, den i overensstemmelse med indsigelse nr. B 148 132 har stadfæstet afslaget på ansøgningen om EF-varemærket OMEGA 3, nr. 824 573.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:

Selskabet CEMA. Varemærket er blevet overdraget til Primalliance og herefter til Ekabe International.

EF-varemærket, der søges registreret:

Figurmærket »OMEGA 3« for varer i klasse 29 (margarine) – ansøgning nr. 824 573.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Puleva SA.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Det nationale ordmærke »PULEVA-OMEGA 3« for varer i klasse 29 (Kød, fisk, fjerkræ og vildt, konserverede, tørrede og kogte frugter og grøntsager, æg, mælk og mejeriprodukter, [...]).

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Afslag på ansøgningen om registrering.

Appelkammerets afgørelse:

Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94.

Sag anlagt den 20. januar 2005 af DELTAFINA Spa mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-29/05)

(2005/C 82/73)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af DELTAFINA Spa, Orvieto (Italien), ved avvocati Roberto A. Jacchia, Antonella Terranova, Irene Picciano og Fabio Ferraro.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Principalt, Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers anfægtede beslutning af 20.10.2004 annulleres.
- 2) Subsidiært, Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers anfægtede beslutning af 20.10.2004 annulleres delvis og omgøres, således at den bøde, der er pålagt Deltafina, nedsættes.

- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den beslutning, der er genstand for nærværende sag, er den samme som i sag T-24/05, Standart Commercial m. fl. mod Kommissionen (¹). Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der påberåbes i den nævnte sag.

Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at Kommissionen

- har lagt til grund, at sagsøgeren er ansvarlig som deltager, endog i rollen som ledende virksomhed, i et kartel oprettet på et relevant marked, på hvilket sagsøgeren ikke var til stede.
- har undladt at individualisere dette relevante marked
- har tilsendt sagsøgeren en meddelelse af klagepunkter uden dermed overensstemmende argumenter.
- har tilsidesat princippet om, at afgørelser skal begrundes tilstrækkeligt, hvad angår beviset for, at samhandelen er skadet, i det mindste indirekte eller potentielt.
- har bedømt overtrædelsens varighed og grovhed samt de skærpene og formildende omstændigheder fejlagtigt.
- har bedømt sagsøgerens samarbejdende rolle fejlagtigt, idet denne bør føre til en nedsættelse af bødens størrelse.

Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at der ikke er taget hensyn til maksimumgrænserne for bødens størrelse, og ej heller til den økonomiske og sociale kontekst, som er relevant for fastsættelsen af bødens størrelse.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at ligebehandlingsprincippet, forbudet mod sanktioner med tilbagevirkende gyldighed og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat, samt at der foreligger magtfordrejning, hvorved Kommissionen fraviger sin egen praksis, hvorefter der udelukkende pålægges nominelle sanktioner over for virksomheder, der samarbejder, eller som er konkurrenter uden for kartellet, i strid med sin egen erklærede hensigt om kun at ville fravige den for fremtiden.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Sag anlagt den 21. januar 2005 af Compañola de Tabaco en Rama, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-33/05)

(2005/C 82/74)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Compañola de Tabaco en Rama, S.A., Naval Moral de la Mata (Spanien), ved abogado Marcos Araujo.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 om en procedure om anvendelse af artikel 81, stk. 1, EF, [C(2004) 4030 endel.] i sagen COMP/C.38.238/B.2 – Råtobak Spanien, annulleres.
- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den anfægtede beslutning i denne sag er den samme som i sag T-24/05. Standard Commercial m.fl. mod Kommissionen ⁽¹⁾.

Alle argumenterne drejer sig om proportionalitetsprincippet. Navnlig springer det klart i øjnene, at den undersøgte praksis har fundet sted på et marked på 25 mio. EUR, og at de pålagte bøder næsten andrager samme beløb. Konkret har CETARSA været overrasket over en bøde, der er lig med 7,5 % af faktureringen i 2003.

Til støtte for sagen har sagsøgeren fremført følgende søgsmålsgrunde:

- Overtrædelse af ligebehandlingsprincippet på grund af pålæggelsen af alvorlige sanktioner over for forarbejdningsvirksomheder og af symbolske bøder til producenterne, på grundlag af argumenter, der kan anvendes i begge sektorer.
- Fejlagtig bedømmelse af sagens omstændigheder (officiel støtte til reguleringen af branchen aftalt mellem producenter og forarbejdningsvirksomheder, det begrænsede omfang af de berørte markeder, fraværet af virkninger, osv.), som burde have ført til at vurdere, at den praksis, hvormod sagen drejer sig, var »alvorlig« i stedet for »meget alvorlig«.
- En ukorrekt bedømmelse af varigheden af praksisen.

— Ukorrekt bedømmelse af sagsøgerens deltagelse i den påtalte praksis, da bedømmelsen alene fandt sted på grundlag af sagsøgerens markedsandel uden hensyntagen til andre forhold, som er særlige for sagsøgerens situation.

— Den af Kommissionen anvendte metode for at fastlægge grundbeløb medfører pålæggelsen af uforholdsmæssige bøder for små virksomheder, såsom sagsøgeren.

— Den vilkårlige anvendelse af meddelelsen vedrørende »mildhed« uden at Kommissionen har retfærdiggjort denne forskelsbehandling, samt tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Sag anlagt den 21. januar 2005 af World Wide Tobacco Espana, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-37/05)

(2005/C 82/75)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af World Wide Tobacco España, S.A., Madrid (Spanien), ved advokater Miguel Odriozola Alén, Marta Marañón Hermoso og Adrian Emch.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Nedsættelse af den bøde, der blev pålagt WWTE i henhold til artikel 3 i Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004.
- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den beslutning, der er genstand for nærværende sag, er den samme som i sag T-24/05, Standard Commercial m.fl. mod Kommissionen ⁽¹⁾.

De søgsmålsgrunde, som sagsøgeren har påberåbt sig, er overensstemmende med de i nævnte dom påberåbte (tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003).

Sagsøgeren har især gjort gældende, at Kommissionen ved beregningen af bødens grundbeløb vedrørende sagsøgeren har anvendt afskrækkende faktorer, der er strengere end dem, som anvendtes over for andre spanske forarbejdningsvirksomheder. Endvidere kan sagsøgerens adfærd ikke forbindes med moderselskaberne Trans-Continental Corporation Leaf Tobacco, Standard Commercial Tobacco Corporation og Standard Commercial Corporation.

Tilsvarende er reglerne om bødeberegningen ikke overholdt, ligesom princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som Kommissionen ikke har taget formildende omstændigheder i betragtning, det være sig, at det var første gang, den undersøgte tobaksplanteområdet, at sagsøgeren ophørte med overtrædelserne fra Kommissionens første indgriben, og at sagsøgeren i 1996 og 1997 ikke opfyldte aftalerne.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Sag anlagt den 22. januar 2005 af Agroexpansión, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-38/05)

(2005/C 82/76)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 22. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Agroexpansión, S.A., Madrid (Spanien), ved abogados Jaime Folguera Crespo og Patricia Vidal Martínez.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 annulleres delvist, hvorved den bøde, der blev pålagt Agroexpansión, nedsættes.

- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den beslutning, der er genstand for nærværende sag, er den samme som i sag T-24/05, Standard Comercial m.fl. mod Kommissionen (¹).

De af sagsøgeren påberåbte søgsmålsgrunde svarer til dem, som påberåbes i nævnte dom (overtrædelse af ligebehandlingsprincippet og overtrædelse af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003).

Sagsøgeren har især gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt har taget hensyn til tallet for den samlede omsætning i gruppen af virksomheder, hvoraf den vigtigste er DIMON INC., for at fastlægge størrelsen af den bøde, der blev pålagt sagsøgeren. AGREXPANSIÓN blev dog først medlem af denne gruppe fra november 1997.

Derudover anså Kommissionen det ikke som en formildende omstændighed, at sagsøgeren ophørte med at deltage i denne praksis, så snart den fik kendskab til Kommissionens kontrolkriterier.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Sag anlagt den 24. januar 2005 af Calavo Growers of California mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag T-53/05)

(2005/C 82/77)

(Det sprog, stævningen er affattet på: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 24. januar 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) af Calavo Growers of California ved advokaterne Enrique Armijo Chavarri og Antonio Castán Pérez-Gómez.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen truffet den 8. november 2004 af Første Appellkammer i sag R-159/2004-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den 8. marts 2001 indgav Luis Calvo Sanz ansøgning om registrering af figurmærket »CALVO« (nr. 2.127.132) som kendetegn for varer i klasse 29, 30 og 31.

Den 21. december 2001 rejste Calavo Growers of California, der er sagsøger i nærværende sag, indsigelse mod den ovennævnte registrering på grundlag af EF-ordmærket »CALAVO« (nr. 102) for varer i klasse 29 og 31. Den nævnte indsigelsesskrivelse bestod af to dele. Den første udgjordes af en formular på spansk, hvori der blev angivet behandlingssproget i indsigelsessagen, den anfægtede ansøgning, indsigelsen og dennes repræsentant, kontoen for betaling af gebyret og det ældre EF-varemærke. Samme del angav endvidere, at indsigelsen var baseret på »samtlige varer og tjenesteydelser omfattet af den ældre registreringsansøgning« såvel som på »et ældre varemærke og risiko for forveksling«.

Indsigelsesskrivelsens anden del indeholdt en gengivelse af begrundelsen for indsigelsen. Denne del af skrivelsen var formuleret på engelsk.

Den 18. december 2003 traf indsigelsesafdelingen afgørelse nr. 2927/2003, og gav herved delvis medhold i den af sagsøgeren rejste indsigelse. Ved denne afgørelse blev der ikke taget hensyn til anbringenderne på engelsk, fordi de ikke var blevet oversat til sagsbehandlingssproget inden for den herfor angivne frist.

Klagen, som ansøgeren om EF-varemærket indgav over denne afgørelse, blev taget til følge af vedkommende appelkammer, der fandt, at indsigelsesafdelingen ikke var kompetent til at træffe afgørelse vedrørende indsigelsen, hvilket skyldtes afvisningen af sagsøgerens anbringender vedrørende sagens realitet, som var begrundet med, at disse ikke var blevet oversat til behandlingssproget.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en overtrædelse af artikel 42, stk. 3, og artikel 74, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker, sammenholdt med gennemførelsesforordningens regel 20, stk. 3.

Sag anlagt den 25. februar 2005 af EDP-Energias de Portugal S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-87/05)

(2005/C 82/78)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. februar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af EDP-Energias de Portugal S.A., Lissabon (Portugal), ved lawyers C. Botelho Moniz, R. García-Gallardo, A. Weitbrecht og J. Ruiz Calzado.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 9. december 2004 i sag COMP/M.3440 EDP/GNI/GDP, der erklærer den fusion, hvorved Energias de Portugal S.A. og ENI Portugal Investment SpA opnår fælles kontrol over Gás de Portugal SGPS S.A., for uforenelig med Fællesmarkedet, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Med den anfægtede beslutning erklærede Kommissionen den fusion, hvorved sagsøgeren sammen med ENI Portugal Investment SpA opnåede fælles kontrol over Gás de Portugal SGPS S.A. – et selskab, hvis erhvervsaktiviteter inden for gassektoren dækker alle led af distributions- og forsyningskæden i Portugal – for uforenelig med Fællesmarkedet.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren for det første anført, at Kommissionen gennem sin håndtering af den procedure, der gik forud for den anfægtede beslutning, har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og væsentlige formforskrifter ved ikke at give sagsøgeren tilstrækkelig adgang til resultatet af markedsanalysen af de tilsagn, som fusionens parter havde foreslået, og ved at undlade at foretage en upartisk og omhyggelig vurdering af de foreslåede tilsagn, da den vurderede markedsanalysen.

Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at Kommissionen ligeledes har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 253 EF til at give en tilstrækkelig begrundelse for sin beslutning, idet den støttede sig til oplysninger, der blev anset som fortrolige, og som sagsøgeren ikke havde indsigt i.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at Portugals gasmarked kan klassificeres som et marked »under opbygning« i henhold til artikel 28, stk. 2 i direktiv 2003/55⁽¹⁾, og at det er omfattet af en undtagelse fra dette direktiv indtil april 2007. Sagsøgeren er af den opfattelse, at Kommissionen ved at vurdere virkningerne af fusionen på et gasmarked, der ikke er åbent for konkurrence, har tilsidesat den portugisiske regerings ret til at restrukturere gassektoren i undtagelsesperioden. Ydermere har sagsøgeren anført, at Kommissionen har anvendt den materielle test i henhold til artikel 2 i forordning nr. 4064/89⁽²⁾ ukorrekt ved først at ville vurdere virkningerne af den foreslåede fusion efter udløbet af undtagelsesperioden, og dermed flere år senere.

En yderligere tilsidesættelse af denne bestemmelse såvel som af begrundelsespligten består ifølge sagsøgeren i den omstændighed, at Kommissionen ikke har vurderet, om en styrkelse af sagsøgerens og af Gás de Portugals dominerende stilling på elektricitet- og gasmarkederne mærkbart ville have begrænset konkurrencen.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 8, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 4064/89, idet den fandt, at den foreslåede fusion skal

erklæres uforenelig med fællesmarkedet på trods af de tilsagn, parterne har foreslået.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26.6.2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF, EFT L 176, s. 57.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EFT 1990 L 257, s. 13.

Slettelse af sag T-131/03⁽¹⁾

(2005/C 82/79)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 13. januar 2005 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-131/03, Sinzinger Mineralbrunnen GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 5.7.2003.

III

(Oplysninger)

(2005/C 82/80)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 69 af 19.3.2005

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 57 af 5.3.2005

EUT C 45 af 19.2.2005

EUT C 31 af 5.2.2005

EUT C 19 af 22.1.2005

EUT C 6 af 8.1.2005

EUT C 314 af 18.12.2004

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
